

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 532 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΝΟΕΜΒΡΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

Na
ικανοποιηθούν
τώρα όλα τα
αιτήματα των
κρατούμενων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τραπεζίτες-
πολιτικοί 2-0

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ο
καπιταλισμός
δε θα πέσει
σαν ώριμο
φρούτο

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΣΥΝΟΔΟΣ G20

Αρχίζει το
μακρύ παζάρι

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΗΠΑ
Τα πρώτα
κρούσματα
στην
«πραγματική
οικονομία»

ΣΕΛΙΔΑ 5

ΔΑΣΟΣ
ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΗΣ
Κυβερνητική
άμυνα
στηριγμένη
στο Φέμα

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
35 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Να κάνουμε
το μήνυμα
επίκαιρο

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΚΟΛΕΓΙΑ
Συνεχίζει το
χαβά του
ο
Στυλιανίδης

ΣΕΛΙΔΑ 11

Απάντηση
στην κρίση
η μαζική
εξεγερτική
δράση

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/11: Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889), Βελγίο: Ημέρα βασιλία 15/11/1922: Εκτέλεση έξι υπεύθυνων μικρασιατικής καταστροφής 15/11/1951: Επιβολή θανατικής ποινής στον Μπελογάννη 15/11/1983: Ανακήρυξη τουρκοκυπριακού κράτους (Ντεντόκας) 15/11/1983: Εκτέλεση Τζορτζ Τσάντες και Νίκου Βελούτου (17N) 15/11/1988: Ανακήρυξη παλαιοσπινακιού κράτους (Εθνικό Συμβούλιο Παλαιστίνης) 15/11/1979: Βόρια στο αυτοκίνητο απόστρατου αξιωματικού μέλους της «Αερολιμήνης Αθηνών» 15/11/1977: 18 βομβιστικές επιθέσεις κατά έδοσης Κρουασάν (Γαλλία) 15/11/1977: Εμπρησμός γραφείων Εθνικής Παράταξης (Θεσσαλονίκη) 16/11: Ημέρα ανεκτικότητας, φιλοσοφίας 16/11/1380: Ο Κάρολος της Γαλλίας καταργεί όλους τους φόρους 16/11/1864: Ορκωμοσία βασιλία Γεωργίου Α' στο νέο σύνταγμα 16/11/1952: Νίκη «Ελληνικού Συναγερμού» στις ειδολογίες (λιγότερο από μισές ψήφους αλλά -λόγω συστήματος - 80% εδρών!) 16/11/1973: Φοιτητές κλείνονται στο Πολυτεχνείο καλώντας σε εξέγερση 16/11/1993: Σύλληψη δύο αμερικανών πρακτόρων (Μηθύμνης) 17/11! Ημέρα σπουδαστών, Ζαΐρ: Ημέρα στρατού 17/11/1918: Ιδρυση ΚΚΕ 17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Άλεκο Παναγούλη για απότελεσμα δολοφονίας Παπαδόπουλου 17/11/1972: Επιστροφή Περόν μετά 17ετή εξαρία (Αργεντινή) 17/11/1973: Εξέγερση Πολυτεχνείου 17/11/1978: Βόμβες σε εγκαταστάσεις αυτοκίνητο Coca Cola και στα γραφεία Απομάχων Αμερικανών Λέιματοκτών (Θεσσαλονίκη) 17/11/1980: Θάνατος Σταματίας Κανελοπούλου - Ιάκωβου Κουμή (ΜΑΤ) 17/11/1977: Δύο εμπρηστικές βόμβες στη γαλλική σχολή (Σίνα) 17/11/1979: Βόρια καταστρέφει αποθήκη κατασκευάστριας εταιρίας εγκαταστάσεων Η/Υ Πολυτεχνείου 18/11: Αϊτή: Ημέρα στρατού, Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ομάν: Εθνική γιορτή 18/11/1916: Νοεμβριάνα (επέλαση Αγγλογαλλών) 18/11/1918: Ανεξαρτητοποίηση Λετονίας από Ρωσία 18/11/1985: Θάνατος Μιχάλη Καλτεζά (Μελίστας) στο Πολυτεχνείο 18/11/1995: 504 συλλήψεις στο Πολυτεχνείο (86 ανήλικοι) 18/11/1977: Τρεις εμπρηστικές βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και σε κατάστημα AEG (Πάτρα) 18/11/1978: Δύο βόμβες στις εγκαταστάσεις Coca Cola και μια στην Interamerican (Θεσσαλονίκη) 19/11: Ημέρα τουαλέτας, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493) 19/11/1514: Ιδρυση Αβάνας 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durruti 19/11/1942: Παραίτηση κατοχικής κυβέρνησης (Τσολάκογλου) 20/11: Ημέρα δικαιωμάτων των παιδιών, βιομηχανοποίησης Αφρικής, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1975: Θάνατος Φρανθίσκο Φράνκο 20/11/1991: Συμπλοκή Σεπολίων 20/11/1977: Δύο βόμβες στις εγκαταστάσεις Bosch (Ιερά Οδός), εμπρηστικός μηχανισμός σε Bosch Ζωγράφου και Volkswagen 21/11: Ημέρα τηλεόρασης, χαιρετισμού 21/11/2006: Νεκρός μετανάστης από Μαργκρέμπι μετά από κράτηση στο ΑΤ Ομόνοιας 21/11/2001: Θάνατος 20χρονου αλβανού μετανάστη Gentjan Celniku (αστυφύλακας Ριζόπουλος) στην πλατεία Αμερικής 21/11/1921: Απόδραση ληστή Θωμά Γκαντάρα από φυλακές Λάρισας 21/11/1973: Πραξικόπημα Ιωαννίδη.

● Ο πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής κάλεσε τις διοικήσεις των τραπέζων να επιδείξουν κοινωνική ευδύνη ●●● Καλοσόο! Το άλλο με τον Τότο το ξέρετε; ●●● Ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης δήλωσε ότι η κυβέρνηση έχει τον τρόπο να πιέσει τις τραπέζες ●●● Ασε τις εγγέλγικες κρυάδες, ρε Αλογοσκούφη ●●● Εντάξει, είπαμε να κάνουμε καναδύο καλαμπούρια, μη μας ζητάτε όμως να γράψουμε και για τις δηλώσεις Φώλια ●●● Εχουμε κι εμείς τις αντοχές μας ●●● Ο Μάκαρος μυρίστηκε ανασχηματισμό και ξανάπιασε στασίδι στα κανάλια ●●● Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι μας είχε λείψει ●●● Οπως μας λείπει και ο γίγαντας Κίμωνας ●●● Ορισμένες περσόνες είναι αναντικατάστατες ●●● «Χρειαζόμαστε μια νέα συμφωνία εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους και ιδιωτικής πρωτοβουλίας» δήλωσε το Μαράκι με το καρφιτσωμένο χαμόγελο ●●● Ασε μας, κυρά μου, τόσα χρόνια τα ίδια και τα ίδια, λες και κόλληση η βελόνα ●●● Επιτέλους, τα κατάφερε ο Τατούλης, τον

διέγραψε ο Καραμανλής ●●● Το έφερε βαρέως που τόσο καιρό δεν του έδινε σημασία ●●● Τώρα, ως διαγραμμένος, είναι κάποιος ●●● Τσιρίζει ο μπουμπούκος για να υπερασπιστεί τη μπουμπούκα ●●● Θέλουν να χτυπήσουν εμένα και χτυπούν αυτή ●●● Σιγά, ρε μπουμπούκο, δα σου φύγει κάνας πόντος απ' το καλόν ●●● Ορεξη είχαν ν' ασχοληθούν με την πάρτη σου και με τη μπουμπούκα σου ●●● Στο οικογενειακό ταμείο πάντων μπαίνουν φράγκα, αυτό έχει σημασία ●●● Γ' αυτό και έχουμε την υποψία ότι μπουμπούκος και μπουμπούκα via-

ουρίζουν για ν' ανεβάσουν τα νούμερα ●●● Πω, πω, τι ξύλο ήταν αυτό μεταξύ αρμένων και ελλήνων παπαδοκαλόγερων στην Ιερουσαλήμ ●●● Η τέρψη του τηλεθεατή ●●● Φυσικά και δεν αισθανθήκαμε ούτε ντροπή ούτε δλίψη, μόνο χαρά και ευχαριστηση ●●● Το μόνο που δεν καταλάβαμε ήταν ποιοι νίκησαν, οι Αρμένηδες ή οι «δικοί μας»; ●●● Α, ρε Βαβύλη, να μην είσαι τώρα κάτω να καθαρίσεις ●●● «Καταστροφική εξέλιξη» χαρακτήρισε ο Τζερόνυμο την πιθανότητα να διαχωριστεί η Εκκλησία από το κράτος ●●● Μας προειδοποίησε δε, ότι μπορεί να κέρδιζε η ΝΔ με διαφορά... στήδους ●●● Ο γιος του ταχυδρόμου χάδηκε ●

◆ Μετά τον Νικήτα Κακλαμάνη που ζητά από την κυβέρνηση να καθαρίσει το κέντρο της Αθήνας από τους παρίες (τοξικοεξαρτημένους και μετανάστες) ένας ακόμη, άνθρωπος της τέχνης αυτός, υποβάλλει δημόσια το ίδιο αίτημα. Πρόκειται για τον καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου Ζαΐρ. Το πρόβλημα για τον κ. Χουβαρδά δεν είναι η ύπαρξη ζωνών απόλυτης εξαθλίωσης, αλλά το γεγονός ότι η μεγολύτερη από τις ζώνες βρίσκεται στην περιοχή όπου βρίσκεται και το μαγαζί που διευθύνει. Ας ανολάβει η κυβέρνηση (η Αστυνομία, δηλαδή) να τους μεταφέρει κάπου μακριά, για να μην ενοχλείται το βλέμμα του κ. Χουβαρδά και των πελατών του μαγαζιού που διευθύνει. Αχ, που 'σαι νιότη που 'δεινες πως θα γινόμουν άλλοι... ◆ Εσπασε όλα τα ρεκόρ αμε-

ρικανοδουλείας η «Καθημερινή» της περασμένης Κυριακής, αφιερώνοντας το 37% της ύλης της (ναι, καθήσαμε και το υπολογίσαμε) σε ύμνους για την εκλογή Ομπράμα.

◆ Αν το καλοσκεφτούμε, θα διαπιστώσουμε ότι ο Μπους ο νεότερος κήρυξε δυο πολέμους (Αργανιστάν και Ιράκ) που δε μπορεί να κερδίσει (για να μην πούμε ότι έχασε), ενώ όλους δυο πολέμους που κήρυξαν στενοί του σύμμαχοι (Ισραήλ στο Λίβανο και Γεωργία στη Νότια Οσετία) τους έχασαν κατά κράτος. Νούλα η προεδρία. Τα πράγματα, βέβαια, είναι πιο σύνθετα, αλλά το καθήκον της σε βάθος ανάλυσης ανήκει σε άλλες στήλες.

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● Η Β.Β. 100 ευρώ

τωπίζουν προβλήματα. Δημοσιεύουν στοιχεία του... 2006, ενώ πλέον η περιουσία τους έχει απώλειες κοντά στα 7 δια.

Εθνος

Ντρέπομαι για τους Αμερικανούς, συμπεριλαμβανόμενου βεβαίως και του εαυτού μου. Βλέπουμε τι συμβαίνει γύρω μας και συνεχίζουμε τα φώνια μας από το Ιντερνετ. Οι καλλιτέχνες και οι άνθρωποι του πνεύματος, αξιόλογοι κατά τ'

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΣΟΚ) ή απλά έδειξε και πάλι ότι είναι τόσο λίγος που δε μπορεί να κάνει μια πολιτική δηλωσης, ότι η συνεργασία για τη διαμόρφωση ενός εναλλακτικού σχεδίου εθνικής στρατηγικής για την Ελλάδα του 21ου αιώνα είναι μονόδρομος». Τι να κάνει κι ο Τσίπρας, τους αγαπά δηλωσε, αλλά πρέπει να υπερασπιστεί και τις συλλογικές αποφάσεις του κόμματος. Τοποθέτησε τον εαυτό του στη μειοψηφία (που θέλει συνεργασία με το ΠΑ-

αισθάνομαι ότι αυτό που ζητάνε από εμάς είναι να κρατήσουμε την εντιμότητά μας, την καθαρότητα του πολιτικού μας λόγου και να δώσουμε ένα δάνειο ηθικής στο πολιτικό σύστημα.

The Times
Με μια τόσο μεγάλη νίκη έρχονται παράλογες προσδοκίες. Πολλοί από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές του Ομπάμα θα απογοητευθούν. Σε μερικές περιπτώσεις αυτό τους αξίζει. Economist

ντας τον Τατούλη έγινε ο ίδιος δυο φορές όμπρος. Κατέστησε τον Τατούλη στελέχος αξιόλογο και τώρα μέσω Τατούλη θα εισπράττει πιεση από τους «ντοβάτζιδες». Οταν θα απαιτούν κάτι, θα βγάζουν στο «κλαρί» τον Τατούλη.

◆ «Μπορεί να μιας λέτε αντάρτες, αλλά δεν είμαστε πολιτικοί κατοπινούλες. Δεν θα μπορέσουμε να δεχθούμε αυτούς που μπήκαν από το παράθυρο στη Ν.Δ. δημιουργώντας συνθήκες πλιάτσικου», είπε στον «Αλφα 9,89» ο Θανάσης Γιανόπουλος. Και ο Ρουσόπουλος έφαγε για την ομπρέλα του, γιατί... ψιχάλιζε.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επανειλημένως έχουμε δ

■ Από την τατουλολογία στη συνωμοσιολογία

Ο Τατούλης σε λίγο δεν θα αποτελεί ειδηση. Ειδηση αποτελούσε όσο ήταν ο «αντάρτης» που «την έλεγε» στον Καραμανλή. Η γησιά της ΝΔ, όμως, καθώς εξαικολουθεί να βρίσκεται σε δύσκολη θέση, μολονότι αυτή την περίοδο δεν αντιμετωπίζει την αποκάλυψη κάποιου σκανδάλου, είναι τόσο ανασφαλής και ανίσχυρη που ξαμόλησε διάφορους να κυκλοφορούν σενάρια συνωμοσίας, σύμφωνα με τα οποία ο Τατούλης υπηρετεί συγκεκριμένο σχέδιο για την ανατροπή της κυβέρνησης ή τη δημιουργία νέου κόμματος.

Για την ανατροπή της κυβέρνησης, όμως, χρειάζεται τουλάχιστον ένας ακόμη και προς το παρόν δεν τον βλέπουμε. Οσο για τη δημιουργία νέου κόμματος, ο Τατούλης μπορεί να ονειρεύεται διάφορα και να αφήνει υπαινιγμούς (κείτε οι υπάρχοντες πολιτικοί φορείς θα επανδρυθούν με αποτελεσματικά εκφράσουν την ελπίδα είτε αναγκαστικά θα αναδιθύνουν νέοι παίκτες, δήλωσε), όμως δε νομίζουμε ότι υπάρχει σοβαρός καπιταλιστής ή σοβαρή έννη δύναμη που να «παίξει» με τον Τατούλη και να στηρίξει σ' αυτόν προσπάθειες αναδιάταξης του πολιτικού σκηνικού. Βοηθητικά μπορεί να τον χρησιμοποιήσουν, όμως πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα για να μπορέσει ο Τατούλης να παίξει έστω και βοηθητικό ρόλο. Προς το παρόν, θα αρκεστεί στο να απολαύσει τη δημοσιότητα που πρόσκαιρα θα έρθει. Μετά, θα πρέπει να αναζητήσει άλλους όρους ύπαρξης, όπως ο Μάνος και ο Ανδριανόπουλος.

■ Ο καλός, ο κακός... πού είναι ο άσχημος:

Ο συγνός μάνατζερ Αθανασόπουλος έχει το ρόλο του κακού. Αυτός κάνει τους λογαριασμούς του, βλέπει πού πρέπει να πάνε τα τιμολόγια της ΔΕΗ για να βγάλουν οι μέτοχοι το προσδοκώμενο κέρδος και τα «ψηφουμπουνίζει» προκαλώντας ρίγη τρόμου στα λαϊκά στρώματα. Αμέσως επεμβαίνει ο καλός Φώλιας που ανεμίζει το μαντηλάκι που κοσμεί μονίμως το σακάκι του κοστουμιού του και με αγέρωχο ύφος βάζει στη θέση του τον κακό, διακηρύσσοντας πώς τις αυξήσεις τις αποφασίζει η κυβέρνηση και καλά θα κάνει ο Αθανασόπουλος να καθήσει στ' αυγά του. Ο άσχημος μας λείπει, για να χουμε μια πλήρη καρικατούρα του κλασικού γουέστερν-σπαγγέτι, αλλά δεν αποκλείεται σύντομα να μας τον παρουσιάσει κι αυτόν ο νεοδημοκρατικός θίασος.

Ο Αθανασόπουλος έχει γίνει ένας ωραιότατος σάκος του μποκ για τη λεγόμενη λαϊκή Δεξιά. Ο κάθε Γιακουμάτος βγαίνει στα κανάλια και του τα ρίχνει, επιχειρηματολογώντας υπέρ της κοινωνικά ευαίσθητης κυβέρνησης που δεν ακούει τους ανάλγητους μάνατζερ. Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Το ίδιο μ' αυτό που είχαμε όλες τις προηγούμενες φορές. Μήπως θυμάται κανείς πόσο αυξήθηκαν τα τιμολόγια της ΔΕΗ τα δυο τελευταία χρόνια (2007-8); Αθροιστικά οι αυξήσεις ξεπέρασαν το 20%. Κάθε φορά το ίδιο έργο είχαμε. Ο «κακός» Αθανασόπουλος πρότεινε μια μεγάλη αύξηση και η «καλή» κυβέρνηση αποφάσιζε μια μικρότερη, ακολουθώντας τη γνωστή τακτική του Χότζα που στο τέλος άφησε τον πελάτη του ευχαριστημένο. Τώρα, ο Αθανασόπουλος προτείνει αυξήσεις 8,5% για το 2009 και το 2010, 5,5% για το 2011 και το 2012 και 3,5% για το 2013 και το 2014. Αν προσθέσουμε και τη ρήτρα καυσίμων που φτάνει το 5%, προτείνει συνολικά αυξήσεις 13,5% για το 2009. Και τη μισή αύξηση να αποφασίσει η κυβέρνηση, θα επελθεί ένα δυνατό πλήγμα στα λαϊκά νοικοκυριά που είναι απόλυτα εξαρτημένα από την ηλεκτρική ενέργεια και δεν έχουν εναλλακτικές λύσεις.

■ Το ΠΑΣΟΚ προσκυνά τους τραπεζίτες

Ποιος είπε ότι οι τραπεζίτες είναι εχθροί του λαού; Πιπέρι στο σόμα θα του βάλουν οι Πασόκοι. Διότι ο Γιωργάκης, σε μια ενέργεια δουλοφρούσης προς την αστική τάξη και ενίσχυσης του αρχηγικού του προφίλ, τους κάλεσε όλους και συζήτησε με τον καθένα χωριστά στη Χαρ. Τρικούπη. Ακόμη και τον Βγενόπουλο ο οποίος του είχε υποβάλει εκείνη την αλήστου μνήμης αγωγή, όταν τον κατηγόρησε για λαμογιά στην πτώληση του ΟΤΕ. Μ' αυτόν μάλιστα βρέθηκε και στο ίδιο μήκος κύματος, καθώς ο μάνατζερ της MIG πνέει μένεα ενάντια στον Αλογοσκούφη και παρουσίαζεται περίπου ως... λαϊκός γηγέτης (ένας αυτός και ένας ο... σύντροφος Δασκαλόπουλος του ΣΕΒ).

Για «εξαιρετικά γόνιμο κύκλο διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους» μίλησε ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Πλατακιωνοσταντίνου! «Η κοινωνία σάς είχε εμπιστευθεί τα προηγούμενα χρόνια, τώρα οφείλετε κι εσείς να την εμπιστευθείτε και να τη στηρίξετε», δήλωσε ο Γιωργάκης απευθυνόμενος στους τραπεζίτες!!! Εδώ σηκώνουμε τα χέρια...

Τραπεζίτες-πολιτικοί 2-0

Ηαπορρόφηση του πακέτου των 28 δισ. ευρώ και η τοκογλυφία με τα επιπτόκια δανείων και πιστωτικών καρτών είναι τα δύο μέτωπα στα οποία οι τραπεζίτες κέρδισαν ήδη κατά κράτος τους πολιτικούς επιβάλλοντας τη θέλησή τους και αφήνοντας έδαφος μόνο για την τήρηση κάποιων προσχημάτων που η κυβέρνηση προσπαθεί να εκμεταλλευτεί προπαγανδιστικά.

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για το σκληρό πόκερ κυβέρνησης-τραπεζών γύρω από το πακέτο των 28 δισ. Το ερώτημα που μπορεί να διατυπώσει ένας ανυποψίαστος άνθρωπος είναι αυτόνότο: γιατί η κυβέρνηση επιμένει να πάρουν τα λεφτά οι τραπεζίτες, όταν αυτοί δηλώνουν ότι δεν τα χρειάζονται; Η κυβέρνηση επιμένει γιατί οι τραπεζίτες έχουν κλείσει τις στρόφιγγες της δανειοδότησης και στενάζει η οικονομία. Είναι χαρακτηριστική η επιστολή που έστειλε την περασμένη βδομάδα στον Αλογοσκούφη ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος, στην οποία αναφέρεται ότι «παρά το πακέτο στήριξης, που γενναιόδωρα θεσπίστηκε από την Κυβέρνηση για τη στήριξη του τραπεζικού συστήματος, πολλές τράπεζες αυξάνουν υπέροχα και απεκμήριώνται το κόστος του χρήματος», με αποτέλεσμα «πλήθωρα επιχειρήσεων να βρίσκονται σε εξαιρετικά δυσμενή θέση για τη συνέχιση της λειτουργίας τους, ενώ πολλές από αυτές βρίσκονται στα όρια της κατάρρευσης». Οι βιομήχανοι ζητούν από την κυβέρνηση να θεσπίσει «υποχρεωτικές ρήτρες για τη χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας και την ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων, για την άμεση αναστροφή του αρνητικού κλίματος που επικρατεί και για την έμπρακτη υποστήριξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας» και ζητούν από τον Αλογοσκούφη «άμεσες ενέργειες σας για την αναστροφή της αβεβαιότητας που κατακλύζει σήμερα την αγορά».

Να λοιπόν από πού προκύπτει η πρεμούρα της κυβέρνησης; Η προσπάθεια της Αθανασόπουλος προτείνει συνολικά αυξήσεις 8,5% για το 2009 και το 2010, 5,5% για το 2011 και το 2012 και 3,5% για το 2013 και το 2014. Αν προσθέσουμε και τη ρήτρα καυσίμων που φτάνει το 5%, προτείνει συνολικά αυξήσεις 13,5% για το 2009. Και τη μισή αύξηση να αποφασίσει η κυβέρνηση, θα επελθεί ένα δυνατό πλήγμα στα λαϊκά νοικοκυριά που είναι απόλυτα εξαρτημένα από την ηλεκτρική ενέργεια και δεν έχουν εναλλακτικές λύσεις.

Και οι τραπεζίτες; Γιατί δεν παίρνουν τα λεφτά που απλόχερα τους δίνει η κυβέρνηση; Γιατί δε θέλουν -όπως γράφαμε και την προηγούμενη εβδομάδα- ούτε τους ελόχιστους ελέγχους με τους οποίους συνοδεύει την πτώληση του ΟΤΕ. Μ' αυτόν μάλιστα βρέθηκε και στο ίδιο μήκος κύματος, καθώς ο μάνατζερ της MIG πνέει μένεα ενάντια στον Αλογοσκούφη και παρουσίαζεται περίπου ως... λαϊκός γηγέτης (ένας αυτός και ένας ο... σύντροφος Δασκαλόπουλος του ΣΕΒ).

Ανάγκη και κόψιμο έχουν, όμως προς το παρόν αντέχουν και χωρίς το πακέτο. Κερδοσκοπούν με τα επιπτόκια, στραγγαλίζουν τους δανειζόμενους, μετρούν τις ζημιές τους στα Βαλκάνια (εκεί βρίσκεται η αχθλείος πτέρνα τους), στεγνώνουν την αγορά ώστε ν' αυξήσει η πίεση πάνω στην κυβέρνηση και περιμένουν την κυβέρνηση να υποκύψει.

Οπως και έγινε. Ο βασικός όρος που έθεσαν οι τραπεζίτες έγινε δεκτός. Ποιος ήταν αυτός; Να έχουν τη δυνατότητα να οπάσουν το πακέτο και να μπουν σε όποιο από τα τρία σκέλη του επιθυμούν και όχι υποχρεωτικά και στα τρία. Την προπερασμένη Πέμπτη κατέθεσε τη σχετική τροπολογία ο Αλογοσκούφης, το πρώιμη της Παρασκευής ο Καραμανλής έθετε και πάλι τους τραπεζίτες... προ των ευθυνών τους.

Τι σημαίνει το σπάσιμο του πακέτου; Ότι οι τραπεζίτες μπορούν να μην εκδώσουν προνομιακές μετοχές αξίας συνολικά 5 δισ. ευρώ στο όνομα του κράτους και έτσι το κράτος να μην έχει το δικαίωμα να τοποθετήσει ένα μέλος στο ΔΣ του Δημόσιου. Η ΤΤΕ δε θα φέρει αντιρρήσεις, ούτε θ' αρχίσει το «ξεσκόνισμα» των βιβλίων, εκτός αν πρόκειται για κάποια τράπεζα που βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης.

Ετσι και αλλιώς, οι τραπεζίτες ενδιαφέρονται αυτή τη στιγμή για ρευστότητα, προκειμένου να αποφύγουν όλα τα επιπτόκια, στέλνοντας μάλιστα επιστολές στους δανειολήπτες με τις οποίες τους ενημέρωναν στην «άμμα γουστάρετε». Αυτός ήταν ο ύψιστος εκβιασμός προς την κυβέρνηση, η οποία έσπευσε να ικανοποιήσει τους όρους τους. Σ' αντάλλαγμα, κάποιες τράπεζες ανακ

■ Εσπασε για τρίτη φορά ο αποκλεισμός

Ολοκληρώθηκε με επιτυχία το τρίτο μέσα σε τρεις μήνες ταξδί η Γάζα του Free Gaza Movement με το σκάφος «Dignity», που οργανώθηκε σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τον Τερματισμό του Αποκλεισμού.

Το «Dignity» αναχώρησε και πάλι από τη Λάρνακα στις 7 Νοεμβρίου το απόγευμα, μεταφέροντας 11 ευρωβουλευτές και βουλευτές από την Αγγλία, την Ιρλανδία, τη Σκωτία, την Ουαλία, την Ιταλία και την Ελβετία, την ίδια της αποστολής 53 ευρωβουλευτών και βουλευτών, που επέρκειτο να πάρουν μέρος σε συνδιάσκεψη στη Γάζα στις 8 - 11 Νοέμβρη, και η αιγυπτιακή κυβέρνηση τους απογόρευσε τη διελευση από το συνοριακό πέρασμα της Ράφα. Και αυτή τη φορά το σιωνιστικό καθεστώς αναγκάστηκε να επιτρέψει τον κατάπλου του σκάφους στο λιμάνι της Γάζας, αφού ένα ισραηλινό πολεμικό πλοίο το ακολούθησε για μια ώρα από τη στιγμή που μπήκε στα χωρικά ύδατα της Γάζας.

Το «Dignity» μετέφερε ένα τόνο φαρμακευτικού υλικού, που παραδόθηκε στις περιοχές που έχουν πληγεί περισσότερο από τον αποκλεισμό. Τα μέλη της αποστολής επισκέφτηκαν σχολεία και νοσοκομεία καθώς και το συνοριακό πέρασμα της Ράφα και κάλεσαν την αιγυπτιακή και την ισραηλινή κυβέρνηση να θέσουν τέρμα στον αποκλεισμό της Γάζας, χαρακτηρίζοντάς τον συλλογική τιμωρία του πληθυμού για το «έγκλημα» που διέπραξε να εκλέξει κυβέρνηση μη αρεστή στη Δύση.

Στις 9 Νοεμβρίου, ένα παλαιστινιακό αλιευτικό, στο οποίο επέβαιναν και τρία μέλη της αποστολής του Free Gaza Movement, δέχτηκε μπαράζ προειδοποιητικών πυρών και δίωρη επίθεση με ισχυρά κανόνια νερού από σιωνιστικό πολεμικό σκάφος μόλις βγήκε από τη ζώνη ολιείας των 6 μιλών που έχει ορίσει αυθαίρετα το Ιοραίη. Οπως ανέφερε ο Νίκος Μπόλος, μέλος της ελληνικής ομάδας του Free Gaza Movement, που επέβαινε στο αλιευτικό, το νερό που εκτοξεύονταν από το σιωνιστικό πολεμικό σκάφος ήταν βραύμικο και μύριζε άσχημα, σαν να περιείχε κάποια χημική ουσία. Ο διοισ, ως χημικός, πήρε δείγματα για ανάλυση.

Στις 11 Νοεμβρίου, το «Dignity» επέστρεψε, χωρίς να συναντήσει προβλήματα στη Λάρνακα, μεταφέροντας, εκτός από τους 11 κοινοβουλευτικούς, 8 Παλαιστινίους. Ανάμεσά τους ήταν ένας φοιτητής που σπούδαζε στη Γερμανία και δεν του είχε επιτραπεί η έξοδος από τη Ράφα, παρόλο που έχει γερμανικό διαβατήριο, και ένα ηλικιωμένο ζευγάρι που έχει άμεση ανάγκη ιατρικής περιθαλψης, με προορισμό τη Γερμανία, όπου ζουν τα παιδιά του.

■ Νέα σιωνιστική εισβολή στη Γάζα

Νέα σιωνιστική εισβολή στον προσφυγικό καταυλισμό της Χαν Γιούνις, στην κεντρική Γάζα, έγινε τη νύχτα της Τετάρτης προς Πέμπτη. Παλαιστίνιοι μαχητές προέβαλαν ένοπλη αντίσταση και στη διάρκεια της σφράγις ανταλογής πυρών σκοτώθηκαν τέσσερις μαχητές της Χαμάς και τραυματίστηκε τουλάχιστον ένας στρατιώτης των Σιωνιστών.

Με νέα ανακοίνωσή της η UNRA (επιτροπή του ΟΗΕ για την ανθρωπιστική βοήθεια) ενημέρωσε ότι εξαιτίας του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας εξαντλήθηκαν τα τρόφιμα που διανέμονται σε 750.000 Παλαιστινίους. Από την Παρασκευή το πρωί δεν θα υπήρχε ίχνος τροφίμου προς διανομή.

■ Ισραήλ: Η αλήθεια είναι ύβρις

Στις 2 Νοεμβρίου, όταν, κατά τη διάρκεια εθιμοτυπικής επίσκεψής του στο Εβραϊκό Πανεπιστήμιο, ο ισραηλινός πρόεδρος Σιμόν Πέρες πλησίασε το φοιτητή Αλί Μπαχάρι να τον χαιρετίσει διά χειραψίας, ο φοιτητής αρνήθηκε να απλώσει το χέρι του, λέγοντάς του «δεν θα ανταλάξω χειραψία με ένα δολοφόνο παιδιών», αναφερόμενος στο θάνατο 1050 παιδιών από το 2000 στα παλαιστινικά εδάφη εξαιτίας της ισραηλινής κατοχής και του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας. Αμέσως συνελήφθη από το προσωπικό ασφαλείας του πανεπιστημίου, κρατήθηκε για τρεις ώρες και κατασχέθηκε η φοιτητική του ταυτότητα. Η αλήθεια είναι ύβρις. Και όποιος τολμά να την εκστομίσει πατάσσεται.

■ Alitalia

Κόντρα στο συμβιβασμό

Παρέλυσαν οι αεροπορικές συγκοινωνίες της Ιταλίας για μια μέρα, ύστερα από αιφνιδιαστική απεργία που πραγματοποιήσαν εργαζόμενοι στην Alitalia. Πάνω από πενήντα πτήσεις ματαιώθηκαν στη Ρώμη και το αποτέλεσμα ήταν να προκληθεί χάος σε όλα τα αεροδρόμια.

Οι απεργοί δεν αναγνωρίζουν τις συνδικαλιστικές ενώσεις και τη συμφωνία που υπέγραψαν με την κυβέρνηση Μπερλουσκόνι. Οργανώθηκαν σε συνδικαλισμό βάσης και ενεργούν με σχέδιο, δίνοντας ένα παράδειγμα

■ Σομαλία

Προελαύνουν οι αντάρτες

Από το κακό στο χειρότερο πηγαίνουν τα πράγματα για τους Αμερικάνους στη Σομαλία, το τρίτο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», παρά την πρόσφατη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός ανάμεσα στη διορισμένη μεταβατική κυβέρνηση της χώρας και κάποια μετριοπαθή στοιχεία της αντίστασης. Οι ιολαμιστές της ισχυρότερης πολιτοφυλακής «Al-Shabab», ένοπλης πτέρυγας της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, που έχουν ταχθεί εναντίον οποιασδήποτε συμφωνίας πριν από την πλήρη αποχώρηση των αιθιοπικών στρατευμάτων εισβολής από τη Σομαλία, κατέλαβαν στις 11 Νοεμβρίου δύο πόλεις στρατηγικής σημασίας, το λιμάνι Marka στη νότια Σομαλία, μέσω του οποίου εισάγεται ο μεγαλύτερος όγκος

χώρας. Πρόκειται για την πόλη El Dheer στην κεντρική Σομαλία, πόλη σταυροδρόμι που συνδέει τη νότια, την κεντρική και τη βόρεια Σομαλία, σε απόσταση 340 χιλιομέτρων βόρεια της πρωτεύουσας Μογκαντίσου, και την πόλη Qoryoley στη νότια Σομαλία. Στις 12 Νοεμβρίου κατέλαβαν μια αικόνη πόλη στρατηγικής σημασίας, το λιμάνι Kismayo στη νότια Σομαλία, μέσω του οποίου εισάγεται ο μεγαλύτερος όγκος

προϊόντων στη χώρα.

Πριν συμπληρωθούν δύο χρόνια από την εισβολή των αιθιοπικών στρατευμάτων στη Σομαλία, κατ' εντολή του Λευκού Οίκου, και την εκδίωξη από την εξουσία της Ενωσης Ισλαμικών Δικαστηρίων, η τελευταία επεκτείνει συνεχώς τον ελεγχό της στη χώρα, η σομαλική μεταβατική κυβέρνηση, η οποία ελέγχει μερικά μόνο τμήματα της πρωτεύουσας και της πόλης Μπαϊντά, όπου βρίσκεται η έδρα της Βουλής, αναζητά σανίδα σωτηρίας και η κυβέρνηση της Αιθιοπίας κάποιο αξιοπρεπή τρόπο στρατηγικών πόλεων στα στρατευμάτων της από το βάλτο της Σομαλίας.

■ Πακιστάν

Νέα επιτυχία των Ταλιμπάν

Δεκατρείς νταλίκες, που μετέφεραν δύο αμερικάνικα θωρακισμένα οχήματα «Хάμβι», τζιπ, τρόφιμα και άλλα εφόδια για τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα στο Αφγανιστάν, έπεισαν μαζί με τους οδηγούς τους στα χέρια πακιστανών Ταλιμπάν, στις 10 Νοεμβρίου, στον στρατηγικής σημασίας δρόμο που οδηγεί μέσω του Khyber Pass στο Αφγανιστάν. Τα φορτηγά βρέθηκαν αργότερα εγκατελειμμένα και τα κοντένερ άδεια σε μια κοιλάδα, ενώ οι 26 οδηγοί που συνελήφθηκαν αργότερα ελεύθεροι. Η πακιστανική εφημερίδα «The News» (12/11/08) σε σχετικό ρεπορτάζ αναφέρει ότι μεγάλο μέρος του φορτίου ήταν σιτάλευρο, από το οποίο οι μαχητές των Ταλιμπάν έκλινοντας τη στάλευρο, κατά μήκος του οποίου, κράτησαν μια ποσότητα για τις δι-

κές τους ανάγκες και το υπόλοιπο το μοίρασαν στους κατοίκους της γύρω περιοχής. Ακόμη ότι αμέσως μετά το περιστατικό αυτό, αμερικάνικα ελικόπτερα άρχισαν να βομβαρδίζουν υποτιθέμενα κρησφύγετα των ανταρτών, με αποτέλεσμα το θάνατο ενός νεαρού σπουδαστή. Την επόμενη μέρα, εξαγριωμένοι οι συγγενείς του νεκρού και πολλοί κάτοικοι της περιοχής μετέφεραν τη σορό του στο πέρασμα Khyber Pass, κλείνοντάς το για πολλές ώρες. Σύμφωνα με πακιστανικούς αξιωματούχους, 60 περίπου ένοπλοι μασκοφόροι κατέλαβαν τα φορτηγά, χωρίς να πέσει τουφεκιά, σε τέσσερα διαφορετικά σημεία του δρόμου, κατά μήκος του οποίου, σημειώνοντας ως γενικό-συνδετικό αίτημα τη «Δωρεάν Παιδεία».

Σύμφωνα με πακιστανικούς αξιωματούχους, 60 περίπου ένοπλοι μασκοφόροι κατέλαβαν τα φορτηγά, χωρίς να πέσει τουφεκιά, σε τέσσερα διαφορετικά σημεία του δρόμου, κατά μήκος του οποίου, σημειώνοντας ως γενικό-συνδετικό αίτημα τη «Δωρεάν Παιδεία». Τα φορτηγά φτάνουν με πλούτια στο λιμάνι του Καράτσι και μεταφέρονται με φορτηγά από δύο περάσματα στο Αφγανιστάν. Υπολογίζεται ότι μέσω του Khyber Pass περνούν καθημερινά κατά μέσο όρο 350 φορτηγά μεταφέροντας 7.000 περίπου τόνους εφόδια. Οι

Οι θρίαμβοι για την εκλογή
Ομπάμα στο προεδρικό αξίωμα των ΗΠΑ δεν μπορούν να κρύψουν την καλπάζουσα πλέον οικονομική κρίση. Η τριμηνιαία προκαταρκτική (advance) έκθεση του Γραφείου Οικονομικής Ανάλυσης του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ, που δημοσιεύτηκε στα τέλη του Οκτώβρη, απέλα κατέγραψε αυτό που όλοι περίμεναν. Το ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) μειώθηκε (κατά 0.3%) για πρώτη φορά μετά από επτά χρόνια, με εξαίρεση το τέταρτο τρίμηνο του 2007, που είχε επίσης σημειώσει μείωση (λίγο μικρότερη όμως από αυτή που σημειώσει τώρα).

Αξίζει όμως να δούμε λίγο πιο αναλυτικά τα στοιχεία που δημοσιεύει το υπουργείο Εμπορίου γιατί παρουσιάζουν αρκετό ενδιαφέρον.

■ <Κλάταρε> ο αμερικάνος καταναλωτής

Κατά την προηγούμενη οικονομική κρίση, που κλόνισε την αμερικάνικη οικονομία (2000-2001), κοστίζοντας πάνω από 2 εκατομμύρια χαμένες θέσεις εργασίας, οι αναλυτές έκαναν σπουδές στον αμερικάνικο καταναλωτή, ο οποίος παρουσιάζονταν να σώζει το χειμαζόμενο ΑΕΠ. Οι καταναλωτικές δαπάνες, δηλαδή οι δαπάνες προϊόντων και υπηρεσιών που αγοράστηκαν από τους κατοίκους των ΗΠΑ (καπιταλιστές και εργάτες, για να μην ξεχνιόμαστε) και αποτελούσαν τα 2/3 του ΑΕΠ, αυξάνονταν καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης. Ήταν το φτηνό χρήμα για τις επιχειρήσεις και

■ Οικονομική κρίση στις ΗΠΑ

Τα πρώτα κρούσματα στην «πραγματική οικονομία»

οι δυνατότητες δανεισμού των αμερικάνικων νοικοκυρίων που έδιναν τη δυνατότητα να αυξάνονται οι καταναλωτικές δαπάνες, την ίδια σημείη που έπειτα το ΑΕΠ και χάνονταν εκατομμύρια θέσεις εργασίας.

Ομως, η σημαντικότερη διαφορά μεταξύ της πτώσης του ΑΕΠ τα προηγούμενα χρόνια (είτε το 2007 είτε το 2000-2001) και της σημερινής πτώσης που καταγράφεται στην έκθεση του υπουργείου Εμπορίου είναι ότι τώρα έτεσαν και οι καταναλωτικές δαπάνες. Και δεν έπειταν λίγο αλλά πολύ. Στο σύνολο των καταναλωτικών δαπανών (περιλαμβάνονται και οι υπηρεσίες) η πτώση μπορεί να είναι «μόνο» 3.1%. Λίγοι όμως παρατήρησαν ότι αυτό το ποσοστό, όσο κι αν φαίνεται μικρό, αποτελεί αρνητικό ρεκόρ τριακονταπενταετίας: το μεγαλύτερο αρνητικό ποσοστό από το 1974!

Ενα ακόμη στοιχείο κάνει ακόμα πιο ανησυχητική για την αμερικάνικη οικονομία την πτώση των καταναλωτικών δαπανών. Το στοιχείο αυτό είναι ότι το μεγαλύτερο μέρος της κατρακύλας τους αφείλεται στην πτώση της αγοράς των λεγόμενων «διαφράκτων καταναλωτικών αγαθών», δηλαδή αυτών των εμπορευμάτων που έχουν μέσο χρόνο ζωής τουλάχιστον τρία χρόνια (όπως

οικιακός εξοπλισμός, αυτοκίνητα, μηχανήματα κτλ). Η πτώση ήταν 14.1%, σημειώνοντας κι αυτή ρεκόρ εικοσαετίας (από το 1985 είχε να σημειωθεί τέτοια μείωση). Μια πτώση που σήμουρα θα συνεχιστεί, όπως δείχνει το γεγονός ότι οι μεγαλύτερες αμερικάνικες αυτοκινητοβιομηχανίες (όπως η General Motors και η Ford) ανακοίνωσαν μεγάλες πτώσεις των κερδών (4.2 δισ. δολάρια η General Motors, 2.98 δισ. η Ford) και των πωλήσεων (-45% η General Motors και -30% η Ford, μόνο για το μήνα Οκτώβριο)^[1], γεγονός που τις οδήγησε να ζητήσουν και άλλα 50 δισ. δολάρια από την αμερικάνικη κυβέρνηση για να ξεπεράσουν την κρίση τους (συμπληρωματικά των 25 δισ. δολαρίων που εγκρίθηκαν για να ζεστάνουν τις τοέπεις τους το Σεπτέμβριο).

Ακόμα όμως και στα καταναλωτικά αγαθά «μικρής διάρκειας» (όπως τρόφιμα, είδη ένδυσης και ρουχισμού, καύσιμα κτλ) η πτώση ήταν αξιόλογη. Αυτό που μας έκανε περισσότερη εντύπωση κοιτάζοντας τα ιστορικά στοιχεία του ρυθμού ανάπτυξης των διαφόρων συστατικών στοιχείων του ΑΕΠ, τα οποία μπορεί να δει ο οποιοσδήποτε μέσα από το διαδικτυακό τόπο του Γραφείου Οικονομικής Ανάλυσης των

ΗΠΑ^[2], είναι όχι τόσο το ποσοστό της πτώσης (-6.4%), αλλά το γεγονός ότι αυτό το ποσοστό αποτελεί ιστορικό ρεκόρ για περισσότερο από μισό αιώνα (μόνο το -8.2% του τέταρτου τριμήνου του 1950 είναι μεγαλύτερο από αυτό που σημειώθηκε τώρα)!

Από τα παραπάνω προκύπτει ζεκάθαρα ότι ο αμερικάνικος καταναλωτής... κλάταρε. Ο δανεισμός, που τα τελευταία χρόνια ξεπέρασε το 140% των εισοδημάτων, σε συνδυασμό με την κρίση στη χρηματοπιστωτική σφαίρα και το χάσιμο εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων από την κατρακύλα των μετοχών (μην ξεχνάμε ότι σχεδόν το 48% των νοικοκυρίων κατέχει το 2004 μετοχές είτε άμεσα είτε έμμεσα, όπως μέσω των ασφαλιστικών ταμείων, ενώ ένα μικρό ποσοστό -γύρω στο 13.5%- κατείχε άμεσα μετοχές αξιας άνω των 5.000 δολαρίων) έφεραν την πτώση των καταναλωτικών δαπανών.

Τα πράγματα θα ήταν πολύ χειρότερα για το ΑΕΠ, αν δεν αυξάνονταν ραγδαία στο τρίτο τρίμηνο οι πολεμικές δαπάνες της κρατικής μηχανής, οι οποίες αυξήθηκαν κατά 18.1% σημειώνοντας ρεκόρ πενταετίας (από το δεύτερο τρίμηνο του 2003 είχε να σημειωθεί τέτοια αύξηση) και χαρίζοντας

0.86 ποσοστιαίες μονάδες στο ΑΕΠ. Αν δηλαδή οι πολεμικές δαπάνες σημείωναν μηδενική αύξηση, με όλες τις υπόλοιπες συνιστώσες του ΑΕΠ να παραμένουν ίδιες, τότε το ΑΕΠ δεν θα μειωνόταν μόνο κατά 0.3% αλλά θα μειωνόταν κατά 1.16% (0.3+0.86).

■ Αναμένοντας μεγαλύτερη πτώση

Ομως αυτά ισχύουν στην προκαταρκτική έκθεση για το ΑΕΠ, για την οποία αμερικανοί οικονομικοί αναλυτές έχουν διαπιστώσει σοβαρές επιφυλάξεις, ως προς το κατά πόσο βασιζεται σε πραγματικά στοιχεία και κατά πόσο σε εκτιμήσεις^[3]. Δεδομένου ότι τα στοιχεία προκύπτουν από το υπουργείο Εμπορίου που έχει λόγο να επιδιώκει να συγκρατεί την πανικό στα χρηματοπιστήρια, έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη.

«Το συμπέρασμα είναι ότι το προς τα πίσω βήμα της οικονομίας στο τελευταίο τρίμηνο είναι πιθανότερο να ακολουθηθεί από ένα πολύ μεγαλύτερο όσο τελειώνει ο χρόνος. Οι οικονομολόγοι της JP Morgan Chase υπολογίζουν ότι το αμερικάνικο ΑΕΠ θα συρρικνωθεί σε επήσιο βαθμό κατά 4% στο

τέταρτο τρίμηνο και θα πέσει ξανά κατά 2% τους πρώτους τρεις μήνες του 2009. Οι δαπάνες των νοικοκυρίων θα ακολουθήσουν παρόμοια πτώση. Μετά από μια μακρόχρονη συνεχή έκσταση ανάπτυξης λόγω του ξεδέματος χρημάτων, οι καταναλωτές στην Αμερική ξέμεναν τελικά ως αγοραστές^[4].

Αν αυτό συνδυαστεί με την έκρηξη της επίσημα καταγεγραμμένης ανεργίας στο 6.5% (σημειώνοντας ιστορικό ρεκόρ 14ετίας), με 3.3 εκατομμύρια εργαζόμενους να έχουν προστεθεί στις λίστες των ανέργων το τελευταίο ενάμιση χρόνο^[5], τότε έχουμε μια καλύτερη εικόνα για την έκταση και το βάθος της οικονομικής κρίσης στις ΗΠΑ (που δεν περιορίζεται μόνο εκεί φυσικά).

Παραπομπές:

1.BBC, 12/11/08

2.<http://www.bea.gov/national/npaweb/TablePrint.asp?FirstYear=1930&LastYear=2008&Filter=Qtr&SelectedTable=1&ViewSeries=NO&Java=no&MaxValue=28.6&MaxChars=5&Request3Place=N&FromValue=YES&Legal=&Land>

3. Ο οικονομικός διευθυντής της αμερικάνικης χρηματοπιστηριακής εταιρίας "John Hancock Financial Services" είχε χαρακτηρίσει την προκαταρκτική έκθεση για το ΑΕΠ σαν «ένα ψεύτικο ζωάκι» που δεν είναι τίποτε άλλο παρά «ένας συνδυασμός στοιχείων που ήδη έχουν δημοσιοποιηθεί, συνδυασμένα με επιτόμες εκτιμήσεις». 4. Economist, 30/10/2008

5. Κατάσταση της αγοράς εργασίας – Ινστιτούτο Οικονομικής Πολιτικής, 7/11/08. Αρθρο βασιζόμενο στα τελευταία στοιχεία του Αμερικανικού Γραφείου Στατιστικής.

Ιράκ: Νέα έκρηξη της βίας

Κατακόρυφη αύξηση των επιθέσεων παρατηρείται από τις αρχές Νοεμβρίου στο Ιράκ, με επίκεντρο τη Βαγδάτη, διαφεύγοντας τους ισχυρισμούς του αμερικανικού Πενταετού της περιεπόντης εκκαθαριστικής επιχείρησης "surge" και δραστικής μείωσης της βίας στο Ιράκ. Την περασμένη Τετάρτη, 12 Νοεμβρίου, σκοτώθηκαν από βομβιστικές επιθέσεις στην Ιρακινή πρωτεύουσα τουλάχιστον 21 άτομα και τραυματίστηκαν ακόμη 60. Την ίδια

μέρα 4 αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν και άλλοι 4 τραυματίστηκαν από τα πυρά Ιρακινού στρατιωτικής σε σουνιτική γειτονιά της δυτικής Μοσούλης. Το περιστατικό συνέβη στον ιστορικό στρατιωτικό περίπολος σταμάτησε να επιθεωρήσει ένα Ιρακινό στρατιωτικό φυλάκιο. Σύμφωνα με Ιρακινούς αξιωματούχους, έσπασε λογομαχία όταν ένας από τους αμερικανίους στρατιώτες έβρισε τον Ιρακινό στρατιώτη πρόσωπο της Βαγδάτη σε σύγκριση με 21 άτομα και τραυματίστηκαν ακόμη 60. Την ίδια

Εκτόνωση και παραπλάνηση

Οπως ακριβώς το είχαμε προβλέψει, η ΓΣΕΕ (θα ακολουθήσει και η ΑΔΕΔΥ) κήρυξε και δεύτερη 24ωρη απεργία. Ετσι, στις 10 Δεκέμβρη, θα κλείσει ο φετινός κύκλος των εθιμοτυπικών απεργιών με δύο 24ωρες, αντί για μία που ήταν το καθιερωμένο. Η κρίση ξεβολεύει και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν είχε άλλη επιλογή, προκειμένου να σταθεί στο ύψος του συστηματικού της ρόλου.

Τα ζόρια είναι για τους... ταξικούς του ΠΑΜΕ, που κατίγγειλαν τη ΓΣΕΕ ότι αδρανεί και καθυστερεί σκόπιμα να κηρύξει απεργία. Μετά την απόφαση έσπευσαν να ευθυγραμμιστούν, ενώ για να δείξουν ότι αυτοί είναι «οι μόνοι ταξικοί», έβαλαν και ένα απογευματινό συλλαλητήριο στις 27 Νοέμβρη.

Πιστεύει κανείς ότι με τέτοιες κινητοποιήσεις μπορεί να ιδρώσει τ' αυτί κανενός καπιταλιστή; Ούτε καν της κυβέρνησης τ' αυτί θα ιδρώσει. Είναι αποφασισμένη να καταβάλει το όποιο πολιτικό κόστος, διότι το συμφέρον του συστήματος είναι πάνω από το δικό της ιδιαίτερο κομματικό συμφέρον. Πολύ θα θίθελε η κυβέρνηση να έχει μια δικιά της ΓΣΕΕ, που δε θα κάνει ούτε εθιμοτυπικές 24ωρες, όμως το συμφέρον του συστήματος απαιτεί να υπάρχει μια ΓΣΕΕ που θα διεκπεραιώνει την απεργιακή εθιμοτυπία, μοιράζοντας εκτόνωση και παραπλάνηση στους εργαζόμενους, κρατώντας τους στον καναπέ όλο τον υπόλοιπο καιρό.

Το ζήτημα δεν είναι η ποσότητα των 24ωρων απεργιών. Το ζήτημα είναι η κατεύθυνση και το περιεχόμενό τους, το τι σηματοδοτούν. Αυτές οι εκτονωτικές τουφεκιές αποτελούν τμήμα του πολιτικού-κοινοβουλευτικού παιχνιδιού. Αποτελούν μέρος της λειτουργίας του συστήματος. Έχουν πολιτικό χαρακτήρα, αλλά από την ανάποδη. Υπηρετούν τα συμφέροντα της αστικής τάξης και όχι τα ανεξάρτητα ταξικά συμφέροντα του προλεταρίου και των υπόλοιπων εργαζόμενων. Είτε, λοιπόν, είναι λίγες είτε περισσότερες, ίδιο θα είναι το αποτέλεσμα.

Την ίδια στιγμή μένουν απροστάτευτα τα τμήματα του προλεταρίου που δέχονται την πιο σφοδρή επίθεση. Κάθε αντίσταση φυλακίζεται στον στενό κορσέ της αστικής νομιμότητας και οδηγείται στο συμβιβασμό και την πήττα.

Η κρίση είναι αδυσώπητη. Οι καπιταλιστές είναι ανελέπτοι όταν σφίγγουν τα πράγματα. Το προλεταριάτο ή θα εξεγερθεί ή θα ξεγελάει τον εαυτό του με κινητοποιήσεις τύπου ΓΣΕΕ και ΠΑΜΕ. Η εξεγερτική δράση δεν είναι κάτι που θα προκύψει σε κάποιο αόριστο μέλλον, αφού πρώτα προετοιμαστεί (από ποιους άραγε;). Η εξεγερτική δράση ή θα είναι καθημερινή πράξη ή δε θα υπάρξει. Και βέβαια, η εξεγερτική δράση δεν εξαντλείται στην (απαραίτητη) εργατική και λαϊκή βία. Είναι πρωτίστως ένας τρόπος σκέψης και δράσης έξω από τα θέσμια και τα κατοχυρωμένα, με μοναδικό όριο τη δύναμη των εργαζόμενων.

■ Ένας βιομήχανος στο Ταμείο κατά της φτώχειας!

Το γκεσέμι των βιομήχανων, τον μάνατζερ N. Αναλυτή τοποθέτησε η κυβέρνηση ως πρόεδρο του πολυμερύλητου «ταμείου κατά της φτώχειας» (Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής). Ο Αναλυτής υπήρξε επί σειρά πολλών επών αντιπρόσωπος του ΣΕΒ. Στη συνέχεια τοποθετήθηκε στην προεδρία της ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) ως εκπρόσωπος του ΣΕΒ (τον διάδεχτη το φιλαράκι του ο Πολυζωγόπουλος, ως εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ). Η κυβέρνηση τον τοποθέτησε επικεφαλής της «επιτροπής σοφών» που υποτίθεται ότι δα μελετούσε το Ασφαλιστικό. Μιας επιτροπής που έφαγε ένα σκασμό λεφτά, αλλά στο τέλος δεν χρησιμοποιήθηκε. Μόνο ο Αναλυτής έβγαινε και διατύπωνε σκληρές νεοφιλεύθερες προτάσεις (στο πνεύμα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης που είχε επιβάλλει στη Χιλή ο δικτάτορας Πίνοσέτ, σε συνεργασία με το ΔΝΤ), οι οποίες κάποιες φορές ενοχλούσαν ακόμα και κυβερνητικά στελέχη. Τώρα, τον βάζουν επικεφαλής του Ταμείου που υποτίθεται ότι δα μοιράζει επιδόματα σε αναξιοπαθύτες εργαζόμενους, ανέργους και συνταξιούχους!

Σίγουρα, ο Αναλυτής έχει χοντρές «άκρες» στο υπουργείο Οικονομίας (λέγε με Άλογοσκούφη). Ομως δεν είναι μόνο αυτό. Μπορούσαν κάλιστα να βρουν έναν δεξιό με κάπως πιο ουδέτερο προφίλ, που να βοηδάει και την κυβερνητική προπαγάνδα. Τόσο περιμένουν στη σειρά για μία δημόσια δέση. Επελέγη ο Αναλυτής όχι μόνο γιατί είναι κολλητός του Άλογοσκούφη, αλλά και για να σταλεί το μήνυμα, ότι δεν πρέπει να καλλιεργούνται μεγάλες προσδοκίες για τις παρεμβάσεις αυτού του Ταμείου. Θέλουν να είναι σίγουροι ότι δε θα μετωπίζει τους εργάτες σαν ιδιαίτεροι που δα εντυπωσιαστούν από χάντρες και καρδρεφτάκια.

■ Χαρά μιας μέρας

Μόλις μία μέρα κράτησε η χαρά για τη νίκη Ομπάμα στα διεδυνή χρηματιστήρια. Την επόμενη κιόλας μέρα είχαμε τη συνήθη... καταβαράδρωση. Στην Αμερική και την Ευρώπη. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Χάουαρντ Γουίλντον, στρατηγικού στελέχους της BGC Partners: «Φάνηκε πως η ευφορία δεν μπορούσε να κρατήσει για

πολύ και πως οι παγκόσμιες χρηματαγορές συμφιλιώνονται με την ιδέα πως έχουμε μπει στην τροχιά μιας μακροχρόνιας διαρκούς ύφεσης». Αυτό, βέβαια, δεν εμπόδισε τους γκεμπελίσκους των ΜΜΕ να πανηγυρίσουν έστω και για μια μέρα. Η Obamania πρέπει να συντηρηθεί με όλα τα μέσα.

■ Αντε και υφυπουργός

Στη γωνία περίμενε ο Γιάννης Μανώλης και μόλις ο Καραμανλής ανακοίνωσε τη διαγραφή Τατούλη πετάχτηκε και άρχισε να σκουέτε σαν γάτος στα κεραμίδια: «Να παραιτηθεί, να παραιτηθεί». Δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι «μία κυβέρνηση 151 βουλευτών είναι πιο ισχυρή από μία των 152, γιατί κανείς δεν δα τολμήσει να τη ρίξει» και να πετάξει τις μπηχτές του κατά Τατούλη, ότι η κίνησή του εντάσσεται σε οργανωμένο σχέδιο που αποσκοπεί είτε στην πτώση της κυβέρνησης είτε στη δημιουργία νέου κόμματος.

Καλέ κύριε Καραμανλή, όταν κάνεις ανασχηματισμό, δυμήσου να δώσεις ένα υφυπουργείο και στον Γιάννη. Τόσα χρόνια στη ΓΣΕΕ έχει μάθει να λουστράρει το φιλεργατικό προφίλ της ΝΔ και να κάνει τάχαμου κριτική στις «νεοφιλεύθερες ακρότητες». Τόσο πολιτικό κεφάλαιο έχει αποταμιεύσει, κάτι μπορεί να αναλώσει η κυβέρνηση άμα τον περιλάβει στους κόλπους της.

■ Βρετανική πρόκληση

Τα κολέγια είναι μπιζγες και ο βρετανός πρέσβης διατάχτηκε να παρέμβει στη συζήτηση που διε-

ξάγεται το τελευταίο διάστημα στην Ελλάδα και έχει προκαλέσει αναταραχή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ο Σάιμον Γκας κάλεσε δημοσιογράφους για να

■ Αστική συμμαχία

«Η 4η Νοεμβρίου 2008 είναι μια ημερομηνία που δα μείνει για πάντα χαραγμένη με δόξα στη μνήμη. Αν η εκλογή του πρώτου Αφροαμερικανού προέδρου δεν σας έφερε δάκρυα στα μάτια και υπερηφάνεια για τη χώρα σας, κάπι δεν πηγαίνει καλά με εσάς. Άραγε, όμως, δα σηματοδοτήσει η εκλογή αυτή ένα σημείο καμπής στην πραγματική ουσία της πολιτικής; Μπορεί ο Μπαράκ Ομπάμα να κηρύξει την αρχή μιας νέας εποχής προοδευτικών πολιτικών; Ναι, μπορεί».

Ποιος είν' αυτός που με ύφος χιλίων καρδιναλίων κουνάει αυστηρά το δάχτυλο μπροστά στους Αμερικανούς; Δεν είναι κάποιος από το επιπλέον του νεοεκλεγέντος αμερικανού προέδρου. Είναι ο περιβόλτος Πολ Κρούγκμαν, ο άρτι πιμπρείς με το Βραβείο Νόμπελ, από τη μόνιμη στήλη του στους New York Times. Οταν πριν από μερικές εβδομάδες ανακοινώθηκε η βραβεύση του Κρούγκμαν με το Νόμπελ, γράφαμε πως η σουηδική Βασιλική Ακαδημία επέδειξε εξαιρετικά ανακλαστικά. Ο Κρούγκμαν, ένας συνεπέστατος υπερασπιτής του καπιταλισμού, που διαφωνούσε με τις νεοφιλεύθερες ακρότητες, είναι ένα από τα πιο κατάλληλα πρόσωπα για να σηματοδοτήσει η φάση της διαχείρισης της παγκόσμιας κρίσης με εργαλεία που δα αποσοβήσουν κάθε κίνηση που δέτει το σύστημα σε αμφισβήτηση και πολύ περισσότερο σε κίνδυνο.

Η «συμμαχία» Κρούγκμαν-Μπράουν-Σαρκοζί δείχνει με χαρακτηριστικό τρόπο τη συμμαχία όλων των τάσεων της κεφαλαιοκρατίας γύρω από τον κοινό στόχο της διαχείρισης της κρίσης με τρόπο που όχι μόνο δε δα δέσει το σύστημα σε κίνδυνο, αλλά δα του επιτρέψει να φορτώσει τα βάρη στις πλάτες των πλατιών εργαζόμενων μαζών.

τους εκφράσει τη βεβαιότητά του ότι σε εύλογο χρονικό διάστημα η κοινοτική οδηγία δια νασματωθεί στο ελληνικό δίκαιο. Διαμαρτυρήθηκε γιατί ο ΔΟΑΤΑΠ δεν αναγνωρίζει τα τριετή πτυχία που πουλάνε τα βρετανικά «πανεπιστήμια» στους φοιτητές-πελάτες και δήλωσε ότι δεν έχει αντίρρηση να γίνονται έλεγχοι στα κολέγια, αλλά με... λογικά κριτήρια. Διότι τους... ουσιαστικούς ελέγχους τους κάνουν στα «πανεπιστήμια» τους οι βρετανικές κρατικές αρχές. Αφού αυτά τα «πανεπιστήμια» νοικιάζουν την ταμπέλα τους σε κάποιο κολέγιο, της ελληνικής κυβέρνησης δεν πρέπει να της πέφτει λόγος!

■ ΣΥΝ: Ναι είμαστε διαχειριστές

«Κύριε Παπαπαναγιώτου, δεν ανακαλύπτουμε την Αμερική. Οι προτάσεις μας βασίζονται σε επιτυχημένα μοντέλα διαχείρισης προηγούμενων δεκαετιών». Μέσα σε λίγες λέξεις, ο πρόεδρος του ΣΥΝ Αλ. Τσίπρας, έδωσε το στίγμα της πολιτικής του κόμματός του, μιλώντας στη NET [Κυριακή, 9.11.08]. Οταν ο δημοσιογράφος των ρώτησε αν αυτά που υποστηρίζουν για το τραπεζικό σύστημα, ως στοιχεία έστω, υπάρχουν σε κάποιο οικονομικό μοντέλο κάποιας ευρωπαϊκής χώρας, έδωσε απνευστή την απάντηση που παραδέουμε. Καθαρά πράγματα. Οχι σοσιαλισμοί και μεταβατικές πολιτικές. Αυτά είναι για... αγρίους. Οι μονέρνοι σοσιαλδημοκράτες του ΣΥΝ εμπνέονται από πολιτικά μοντέλα διαχείρισης που υπηρέτησαν τον καπιταλισμό προηγούμενες δεκαετίες. Λίγα παραπάνω ψίχουλα για τους εργαζόμενους ζητούν και τη συμμετοχή τους στη διαχείριση της εξουσίας, φυσικά. Τίποτε περισσότερο.

■ Τρικυμία οπορτουνιστών

Η στήλη δε μπορεί ν' αφήσει ασχολίαστη και τη δήλωση Τσίπρα για τον Ομπάμα. Μια τυπική οπορτουνιστική δήλωση, που προσπαθεί να είναι και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ και το μόνο που καταφέρνει είναι να αποκαλύψει την τρικυμία εν κρανίω που δίπει τους οπορτουνιστές.

Τσίπρας: Κατ' αρχήν, η νίκη του Ομπάμα σημαίνει δύο πράγματα: Σημαίνει το τέλος μιας ακραίας νεοφιλεύδερης φονταμενταλιστικής και μιλιταριστικής πολιτικής, που ήταν η πολιτική Μπους, σημαίνει ένα μεγάλο κοινωνικό αίτημα για μια βαθιά αλλαγή.

Τσίπρας: Από την άλλη, όμως, πρέπει να δούμε και να είμαστε και ρεαλιστές, ότι άλλο πράγμα η υποψηφιότητα Ομπάμα και άλλο η Προεδρεία Ομπάμα, που περιμένουμε να τη δούμε και δα κριθεί... Άρα, λοιπόν, κάποια σπιγμή και αυτός δα πρέπει να αποφασίσει με ποιους δα πάει και ποιους δα αφήσει.

Αφού με την εκλογή Ομπάμα ήρθε το τέλος της «ακραίας νεοφιλεύδερης φονταμενταλιστικής και μιλιταριστικής πολιτικής» του Μπους, προς τι οι αμφιβολίες που προστίθενται; Δηλαδή, μπορεί η εκλογή Ομπάμα να μη σημαίνει και το τέλος της πολιτικής Μπους; Ας μας διαφωτίσουν, παρακαλούμε, γιατί δεν έχουμε λεφτά για... εμφύτευση μαλλιών.

■ Με στόχο την πειθάρχηση

Ερχεται και εδώ (από 1.1.2010) η απαγόρευση καπνίσματος σε κάθε δημόσιο χώρο. Χωρίς καν την εναλλακτική λύση της καθιέρωσης χώρων για καπνιστές και χώρων όπου δ' απαγορεύεται το κάπνισμα. Δε δέλουμε να εμπλακούμε στην άγονη συζήτηση για τα δικαιώματα των μη καπνιζόντων και τα δικαιώματα των καπνιστών, γιατί αυτή η συζήτηση είναι ήδη υπονομευμένη και εκτροχιασμένη από κάθε διαλεκτική προσέγγιση και αναζήτηση συνδετικών λύσεων. Ρωτάμε όμως όσους σπεύδουν να υποστηρίζουν τα αστυνομικού τύπου μέτρα: έχουν κανένα ενδιαφέρον για τη δημόσια υγεία αυτοί που δεσπιζουν αυτά τα μέτρα; Το συνεχές διατροφικό σκάνδαλο, που η μια πτυχή του κλείνει για ν' ανοίξει αμέσως μια άλλη, η προώθηση των «μεταλλαγμένων» και όλα τα υπόλοιπα εγκλήματα σε βάρος της δημόσιας υγείας δίνουν την απάντηση στο ερώτημα. Στόχος των σταυροφόρων κατά του καπνίσματος είναι η πειδάρχηση. Στόχος είναι να συνηδίσει η κοινωνία στις απαγορεύσεις και στην πειδάρχηση σε κάθε πτυχή της ζωής της.

■ Προπαγανδιστικά καραγκιοζιάκια

Και ξαφνικά, το αστυνομικό φράγμα με τις δυο κλούβες που κλείνουν το δρόμο και τους ροπαλοφόρους που παρατάσσονται μπροστά τους μη τυχόν και κάποιοι διαδηλωτές περάσουν από το πεζοδρόμιο, το φράγμα στα λουλουδάδικα στο πλάι της Βουλής που απαγορεύει κάθε πρόσβαση προς την Ηρώδου του Αττικού, άνοιξε. Με έκπληξη οι συνταξιούχοι είδαν να ανοίγει και το δεύτερο φράγμα, που παραδοσιακά κλείνει την Ηρώδου του Αττικού. Ο πρωθυπουργός άνοιξε το Μαξίμου για να υποδεχτεί την αντιρροσωπεία των συνταξιούχων οργανώσεων. Δεν είχε τίποτα να τους πει, βέβαια, ούτε μερικά μικροτάξιμα. Δεν τους φώναξε, άλλωστε, γι' αυτό. Για ντεκόρ τους ήδηλε, για να σταδεί ξανά μπροστά στις κάμερες και να δείξει πόσο φιλόστοργος είναι. Πλην όμως αυτά τα κολπάκια δεν περνάνε πια.

Πόσο θα βαθύνει η κρίση; Υπάρχει περίπτωση το σύστημα να καταρρεύσει μέσα από τα οικονομικά του αδιέξοδο; Ιδού δυο από τα πολλά ερωτήματα που τίθενται και απασχολούν και τη συζήτηση που διεξάγεται μέσα από τα θεσμικά κανάλια (Τύπος, συνέδρια, ημερίδες κ.λπ.) και τη συζήτηση ανάμεσα στους απλούς ανθρώπους που αγωνιούν για το μέλλον τους. Συχνά τα ερωτήματα αυτά τίθενται με κουτοπόνητο τρόπο. Φορτώνουν στον Μαρξ την άποψη περί νομοτελειακής οικονομικής κατάρρευσης του καπιταλισμού, για να τον φέρουν αντιμέτωπο με την ιστορική προηγματικότητα των πολλών κρίσεων που το καπιταλιστικό σύστημα κατέφερε να διαχειριστεί, χωρίς να καταρρεύσει. Αρα -λένε- ο Μαρξ έχει ήδη διαψευστεί και θα διαψευστεί και τώρα. Επι, ο καπιταλισμός κηρύσσεται σύστημα αιώνιο και απαραβίαστο, όπως προ πολλού έχει κηρυχτεί ανώτατη και τελική βαθμίδα πολιτικής οργάνωσης της κοινωνίας η αστική δημοκρατία.

Ομως, αυτός ο Μαρξ που με τόση ευκολία κατακεραυνώνουν δημοσιογραφί-

«Η κεφαλαιοκρατική παραγωγή τείνει πάντα να ξεπεράσει αυτά τα εσωτερικά της όρια, τα ξεπερνάει, όμως, μόνο με μέσα, που της αντιτάσσουν εκ νέου και σε πιο τεράστια κλίμακα αυτά τα όρια.

Το αληθινό δρίο της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής είναι το ίδιο το κεφάλαιο, είναι το γεγονός ότι το κεφάλαιο και η αυτοαξιοποίησή του εμφανίζονται σαν αφετηρία και τέρμα, σαν κίνητρο και σκοπός της παραγωγής, ότι η παραγωγή είναι μόνο παραγωγή για το κεφάλαιο και όχι αντιστροφα, ότι δηλαδή τα μέσα παραγωγής είναι απλά μέσα για μια συνεχώς διευρυνόμενη διαμόρφωση του προτερές της ζωής για την κοινωνία των παραγωγών. Τα όρια μέσα στα οποία μόνο μπορούν να κινηθούν η διατήρηση και η αξιοποίηση της κεφαλαιακής αξίας, οι οποίες βασίζονται στην απαλλοτρίωση και στην πτώχευση της μεγάλης μάζας των παραγωγών, τα όρια αυτά βρίσκονται γ' αυτό διαρκώς σε αντίφαση με τις μέθοδες παραγωγής, που είναι υποχρεωμένο να χρησιμοποιήσει το κεφάλαιο για το σκοπό του και που τείνουν προς απεριόριστη αύξηση της πα-

φάλαιου που καταφέρνει να της φορτώσει τα βάρη της κρίσης. Ο δεύτερος προϋποθέτει μια καλά οργανωμένη εργατική τάξη, η οποία καταφέρνει με έναν αγωνιστικό οικονομισμό να αποφύγει τα χειρότερα. Σ' αυτή την περίπτωση οι αδίνες της κρίσης θα είναι πιο οξείες για το κεφάλαιο, η περίοδος της κρίσης θα είναι μακρύτερη, στο βαθμό όμως που οι εργατικές διεκδικήσεις δε βγουν έξω από τα όρια του συστήματος, η αναζωογόνηση θα έρθει οπωδήποτε.

Μόνο αν η ταξική πάλη βγει έξω από τα όρια του συστήματος, μόνο όταν πάρει επαναστατικά χαρακτηριστικά, μόνο όταν εξελθεί σε μια προηγματικά εργαστική επανάσταση, μπορεί ο καπιταλισμός να εκπνεύσει. Σ' αυτή την περίπτωση, όμως, δε θα μιλάμε για κατάρρευση, αλλά για επαναστατική ανατροπή.

Ο καπιταλισμός δε θα πέσει σαν ώριμο φρούτο

σκοι της δεκάρας και μισομορφωμένοι τεχνοκράτες-πανεπιστημιούς απλούστατα δεν είναι ο Μαρξ. Ο Μαρξ ουδέποτε μίλησε για κατάρρευση του καπιταλισμού. Ουδέποτε συνέδεσε το πέρασμα στον κομμουνισμό με τις οικονομικές κρίσεις, άλλα με την εξέλιξη της ταξικής πάλης του προλεταριάτου. Οι κρίσεις δημιουργούν δυνητικά ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη της ταξικής πάλης. Δυνητικά μόνο, όμως. Αν το προλεταριάτο αναπτύξει την ταξική του πάλη, μπορεί να οδηγήσει την κρίση σε επαναστατική κατάσταση και να οδηγηθεί στην ένοπλη εξέγερση για την κατάληψη της εξουσίας. Αν η ταξική πάλη παραμείνει σε χαμηλό επίπεδο, αν περιοριστεί σε αρματικό πλάσιο, τότε ο καπιταλισμός έχει τη δυνατότητα να διαχειριστεί την κρίση του. Η κρίση θα επιτελέσει το καταστροφικό -από πολλές απόφεις- έργο της και το σύστημα θα οδηγηθεί στην κατάρρευση. Και τούτη γιατί η έξοδος από την κρίση γίνεται μέσω της μαζικής καταστροφής κεφαλαίου και παραγωγικών δυνάμεων¹. Κοντολογίς, αν ο καπιταλισμός περιορίζεται μόνο στην οικονομική του λειτουργία, θα μπορούσε εσαίει να ξεπερνήσει της εργασία².

Ομως, ο καπιταλισμός, όπως και όλα τ

Απεργία πείνας μεταναστών στα Χανιά

Απεργία πείνας ξεκίνησαν 15 μετανάστες βορειοαρριανικής καταγωγής που ζουν στα Χανιά. Μέλη όλοι τους του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, μιας μεταναστευτικής οργάνωσης με έντονη δράση και ιδιαίτερη μαζικότητα (πρόσφρατα είχαμε την ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή μαζί τους και να το διαπιστώσουμε από τρώστο χέρι) διεκδικούν αυτό που χιλιάδες μετανάστες σε όλη τη χώρα προσπαθούν να πετύχουν με ατέρμονες και ατελέσφορες νομικές διαδικασίες: το δικαίωμά τους σε αξιοπρεπή ζωή και εργασία.

Γράφουν στην ανοιχτή επιστολή που απευθύνουν «προς κάθε οργάνωση, τα κόμματα και τους βουλευτές, τους Δήμους και τις Νομαρχίες, Εργατικά Κέντρα και κάθε συνδικάτο εργαζομένων και επιστημονικό σύλλογο, προς κάθε πολιτική και πολιτιστική συλλογικότητα στα Χανιά, σε όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, προς κάθε πολίτη ξεχωριστά»:

«Είμαστε μετανάστες, μέλη του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης που ζούμε στην Ελλάδα. Ήρθαμε παράνομα όπως η

πλειοψηφία των μεταναστών, μιας και το πολιτικό και θεσμοκό πλαίσιο που υπάρχει δε δίνει τη δυνατότητα σε ανθρώπους που αναζητάμε μια καλύτερη μοίρα για μας και τις οικογένειές μας, να νομιμοποιηθούμε στην Ελλάδα, τη χώρα που ζούμε, δουλεύουμε, μεγαλώνουμε τα παιδιά μας.

Με βάση την ισχύουσα νομοθεσία είχαμε καταθέσει το φάκελό μας για την άδεια παραμονής αφού εκπληρώναμε τις προϋποθέσεις, αλλά η απάντηση ήταν απορριπτική, γιατί το διαβατήριό μας είχε εκδοθεί μετά το 2004, ενώ η αίτηση για χορήγηση διαβατηρίου στην πρεσβεία μας στην Ελλάδα έχει γίνει πολύ πριν το 2004. Ακολουθήσαμε τη νόμιμη διαδικασία με προσφυγή κατά της απόφασης στα ελληνικά δικαστήρια, αλλά το αποτελέσμα παραμένει το ίδιο. Πληρώσαμε χιλιάδες ευρώ ο καθένας για δόλι αυτή την διαδικασία. Πολλές από τις προσφυγές δεν έχουν ακόμη δικαιούται και η ζωή μας παραμένει «λαθαρά». Για τις αυτονομικές αρχές δεν ισχύει κανένα από τα έγγραφά μας και ανά πάσα στιγμή μπορούμε

να βρεθούμε στα κρατητήρια και προς απέλαση, όπως έχει ήδη συμβεί.

Με βάση το σύνολο της μεταναστευτικής πολιτικής και νομοθεσίας που ισχύει, η οποία μας βάζει στο περιθώριο, αγνοώντας την ύπαρξη και τα προβλήματά μας, αποφασίσαμε να κινηθούμε δυναμικά, και να μάθουν όλοι τα δίκαια αιτήματά μας.

Διεκδικούμε το δικαίωμα στη ζωή και στη δουλειά με αξιοπρεπείς συνθήκες.

Ξεκίναντας τη μάσκα της υποκρισίας που επικρατεί, οι

απεργοί πείνας μετανάστες κραυγάζουν:

«Για να διαμορφωθεί μια μεταναστευτική πολιτική που θα εγγύαται την πραγματική νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα και την ουσιαστική ένταξή μας στην ελληνική κοινωνία, είναι απαραίτητο

- Να αποδεσμευτούμε από το σημερινό καθεστώς ομηρίας, που είτε μας αποκλείει από τη διαδικασία νομιμοποίησης, είτε μας απειλεί με από-νομιμοποίηση με βάση τις επιταγές της «Ευρώπης-Φρούριο».

- Να αποσυνδεθεί η ανανέωση της άδειας παραμονής από την ύπαρξη ορισμένου αριθμού ενοπήματων γνωρίζοντας το καθεστώς μαύρης εργασίας που επικρατεί (μας ανοιγάζει στην αγορά ανύπαρκτων ενσήμων).

- Να αποσυνδεθεί το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης από την απόδειξη ορισμένου εισοδήματος (μας οδηγεί σε εικονικές δηλώσεις εισοδημάτων από αγροτικές εργασίες).

- Να μειωθεί η αξία του παράβολου ώστε να ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος της έκδοσης της άδειας.

- Να αυξηθεί το προσωπικό στους Δήμους και τις περιφέρειες που ασχολούνται με την χορήγηση ή ανανέωση της άδειας παραμονής. Επίσης να υπάρχουν μεταφρασμένες οι απαραίτητες πληροφορίες για όσους δε γνωρίζουν τη γλώσσα. (το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης έχει από καιρό δηλώσει στις παραπάνω υπηρεσίες τη διαθεσιμότητά του να βοηθήσει σε αυτό).

- Να θεμοθετηθεί η απαγόρευση απέλασης και κράτησης

κάθε ανηλίκου.

- Να εγγράφονται στα δημοτολόγια και να παίρνουν πιστοποιητικό γένη ησης τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα, όπως συμβαίνει σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και να αποκτούν την ιθαγένεια με τη γέννησή τους.

- Να γίνουν σεβαστές οι διεθνείς συμβάσεις υπεράσπισης ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Και καταλήγουν:

«**Απαιτούμε να χορηγηθεί άμεσα άδεια παραμονής σε όλους δύος δικαιούνται με βάση τη νομοθεσία (εκαποντάδες μόνο στα Χανιά).** Είτε δια της ανάγνωσης του νόμου με την κοινή λογική, είτε με ρύθμιση επέκτασης των κριτήριων απόδειξης εισόδου στη χώρα.

Ξεκινάμε απεργία πείνας (11-11-2008) με την ελπίδα να ακουστεί η φωνή μας και η πολιτεία να διορθώσει την αδικία που γίνεται σε βάρος μας. Είμαστε ετοιμοί να θυσίασουμε την υγεία και τη ζωή μας, για να καταλάβει η κοινωνία πως εμείς οι μετανάστες έχουμε προβλήματα που αφορούν στην ίδια μας πην επιβίωση».

Παρασκευοσάββατα στην «Κόντρα»

**Σάββατο 22/11
ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ
LIVE
άτακτες διαδρομές
στοέντεχνο, το ροκ και το πολιτικό τραγούδι**

■ Σύνοδος G20

Αρχίζει το μακρύ παζάρι

Τι νόημα έχει μια σύνοδος των ηγετών των 20 δυνατότερων οικονομιών του πλανήτη, από την οποία απουσιάζει ο ηγέτης της (έως τώρα τουλάχιστον) ισχυρότερης οικονομίας και σίγουρα της πιο ισχυρής ιμπεριαλιστικής δύναμης; Παρά τα αρχικώς θρυλούμενα, ο Μπαράκ Ομπάμα δεν παριστάται στη σύνοδο του G20 που ξεκινά σήμερα στην Ουδαίη. Εστείλε απλώς ως παρατηρητές δύο στελέχη τα οποία το πιθανότερο είναι να μην περιλαμβάνονται στην κυβέρνηση που θα σχηματίσει.

Η επίσημη δικαιολογία ήταν ότι «η Αμερική έχει πρόεδρο» και ο Ομπάμα δεν ήθελε να δώσει την εντύπωση της δυαρχίας (αν και ο Μπους τον κάλεσε να λάβει μέρος). Η μη ομολογούμενη αλήθεια είναι ότι πρώτο ο Ομπάμα δεν θέλει να δεσμευτεί από οποιαδήποτε συμφωνία τυχόν υπογράψει ο Μπους και δεύτερο ότι σ' αυτή τη διαπραγμάτευση οι ΗΠΑ είναι το αδύνατο μέρος και ο Ομπάμα θέλει να «σηγοράσει χρόνο».

Προνοητικοί οι Ευρωπαίοι, που είχαν την πρωτοβουλία της σύγκλησης αυτού του φόρουμ, πρόσφραταν να θέσουν έναν ορίζοντα 100 ημερών για την επανασύγκληση του φόρουμ, προσδοκώντας ότι με την παρουσία του Ομπάμα η διαπραγμάτευση θα μπει σε ζητήματα ουσίας.

Μήπως, όμως, οι Ευρωπαίοι πρέχουν σαν «ένα σώμα μια ψυχή» στη σύνοδο του G20; Μόνο σε επίπεδο προπαγάνδας την οποία ενορχήστρωσε ο πολυτράγμων

Σαρκοζί, ο οποίος εκμεταλλεύτηκε στο επίσημο τη συγκυρία που έφερε τη Γαλλία να ασκεί την προεδρία της ΕΕ την περίοδο που κορυφώθηκε η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Αν δει κανείς το «κοινό ευρωπαϊκό σχέδιο» θα διαπιστώσει ότι πρόκειται για ένα γενικόλογο ευχολόγιο. Τόσο γενικόλογο που να επιτρέπει σε κάθε ευρωπαϊκή ιμπεριαλιστική δύναμη να πρωθήσει τα δικά της ιδιαίτερα συμφέροντα σ' αυτό το παγκόσμιο παζάρι. Για όσους δεν έκαναν το κόπο να διαβάσουν το σχέδιο Σαρκοζί (αυτοί είναι οι περισσότεροι) φρόντισαν διάφοροι πολιτικοί, από τον τσέχο πρωθυπουργό Τόπελάνεκ μέχρι τον γερμανό υπουργό Οικονομικών Στάινμπρουκ να το αποδομήσουν, κάνοντας λόγο, αμέσως μετά την παρουσίαση του σχεδίου από τον Σαρκοζί, για «άτυπη συμφωνία», «γενικές αρχές» και «ουδόλως ασυνήθιστα λεπτομερές σχέδιο». Και δεν έχουν άδικο, αν σκεφτούμε ότι το σχέδιο περιλαμβάνει «αρχές» του τύπου: «Το νέο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα θα πρέπει να στηρίζεται στις αρχές της ευθύνης και διαφάνειας!» Και οι πιο ακραιφνίες νεοφιλελεύθεροι δεν θα είχαν κανένα πρόβλημα να προσυπογράψουν τέτοιες «αρχές», οι οποίες πρακτικά δεν οδηγούν σε τίποτα. Ας αφήσουμε το γεγονός ότι η ίδια η σύνθεση

του G20 αποτελεί μια καρικατούρα, καθώς οι κυρίαρχες δυνάμεις μοίρασαν μεταξύ τους τις προσκλήσεις και κάλεσαν όποιον είναι πιο βολικός, με αποτελέσμα να συμμετέχει η Τουρκία αλλά όχι η Σουηδία και η Ολλανδία (!!!), ενώ η Ισπανία πήγε την τελευταία στιγμή, χάρη στη μια από τις δύο προσκλήσεις που μπορούσε να διαθέσει ο Σαρκοζί.

Η κρίση οδηγεί εκεί που οδηγεί κάθε κρίση. Σε όλαγες και ανακατατάξεις, σε ένταση της ανι

■ Δάσος Ουρανούπολης

Κυβερνητική άμυνα στηριγμένη στο ψέμα

Το δόγμα <<η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση>> εφαρμόζει ο υφυπουργός Κιλτίδης

Την τακτική «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση» εφαρμόζει ο αρμόδιος για τα δάση υφυπουργός Γεωργίας, της οποίας μέλος είναι ο Κ. Κιλτίδης.

Τον Οκτώβρη του 1934 η Επιτροπή Απολλοτριώσεων (ΕΑ) της Χαλκιδικής είχε χαρακτηρίσει τη συγκεκριμένη έκταση «δάσος χθαμαλόν», ενώ το Μάρτη του 1972 η Επιτροπή Οριστικών Διανομών (ΕΟΔ) είχε αποφανθεί ότι το δάσος αυτό είναι «κοινόχρηστο». Αντί λοιπόν ο Κ. Κιλτίδης και η Σ. Μαντέλη (προϊστάμενη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης) να αυθαιρετούν και να αυτοσχεδιάζουν ερμηνεύοντας γραμματολογικά όρους όπως «χθαμαλόν δάσος» και «κοινόχρηστο δάσος», οφείλουν επιτελους να καταφύγουν στον ισχύοντα τότε νόμο 4173/1929 και με βάση αυτό το νόμο να μας αποδείξουν ότι το δάσος της Ουρανούπολης δεν είναι δάσος.

Παραθέτουμε για μια ακόμη φορά το άρθρο 45 εκείνου του νόμου: «1. Δάσος είναι πάσα έκτασις εδάφους εν όλῳ ή εν μέρει υπό ογρίων φυτών οιωνόδηποτε διαστάσεων και ηλικίας καλυπτομένη και δυναμένη, δασικάς εκμεταλλευμένη, να παράγει δασικά προϊόντα κατονομαζόμενα ειδικότερον εν τω πίνακι διατημήσεως των δασών προϊόντων... 3. Δασικές έκτασεις είναι αι εκτάσεις αι καλυπτομεναι υπό οραιάς και πενχράς δασικής βλαστήσεως, συνισταμένης κυρίως εκ δενδρών ή θάμνων της ζώνης των αειθαλών πλατυφύλλων και μη δυνάμεναι να εκμεταλλευθώσι δασικάς ειμή μόνον κτηνοτροφικώς και επομένως ως δασικά βοσκαί χαρακτηρίζομεναι».

Δεν μπορούμε ν' αποφύγουμε τον πειρασμό να σχολιάσουμε μερικές από τις απόψεις που εκφράζει ο Κ. Κιλτίδης στην ανακοίνωσή του της 11ης Νοέμβρη. Αναφέρει: «Επί της ουσίας της υπόθεσης, (σ.σ. προφανώς αναφέρεται σ' αυτά που διαδραματίστηκαν πριν και μετά την αποδοχή από τον ίδιο της γνωμοδότησης 161 του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ), επιθυμώ για μια ακόμη φορά να υπογραφιμόσ ότι ουδεμία διοικητική πράξη έχει αποσταλεί από εμένα ή από επιπτευόμενη υπηρεσία κατά τις αρμοδιότητές μου». Είναι χρήσιμο καταφράχας να θυμηθούμε τις «διοικητικές πράξεις» που έγιναν τη διετία 2007-2008, για τις οποίες ο Κ. Κιλτίδης αφνείται την προσωπική του συμμετοχή, λες και το πρόβλημα είναι μόνο ο επιμερισμός των ποινικών ευθυνών που έχουν τα τέσσερα μελή της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, δηλαδή ο πρώην υπουργός Ε. Μπασιάκος, ο νυν Α. Κοντός, ο υφυπουργός Κ. Κιλτίδης και ο γενικός γραμματέας Κ. Σκιαδάς. Λες

Και στη Γερμανία το ΑΕΠ κατρακυλά

Η Γερμανία είναι πλέον και επίσημα σε κρίση. Το ΑΕΠ σημείωσε πτώση και στο δεύτερο και στο τρίτο τρίμηνο του 2008 κατό 0.4% και 0.5%. Αντιμετωπίζει έτσι τη μεγαλύτερη πτώση του ΑΕΠ τα τελευταία 12 χρόνια, ενώ την ίδια στιγμή, με βάση τα στοιχεία του Eurostat, η βιομηχανική παραγωγή έπεσε κατά 3,7% το Σεπτέμβρη (το μεγαλύτερο ποσοστό πτώσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση). Η κρίση δεν είναι πλέον προ των πυλών αλλά πέρασε για τα καλά τις πύλες της Ευρωλάνδης.

και δεν υπάρχουν πολιτικές ευθύνες της ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, της οποίας μέλος είναι ο Κ. Κιλτίδης.

Τον Οκτώβρη του 1934 η Επιτροπή Απολλοτριώσεων (ΕΑ) της Χαλκιδικής είχε χαρακτηρίσει τη συγκεκριμένη έκταση «δάσος χθαμαλόν», ενώ το Μάρτη του 1972 η Επιτροπή Οριστικών Διανομών (ΕΟΔ) είχε αποφανθεί ότι το δάσος αυτό είναι «κοινόχρηστο». Αντί λοιπόν ο Κ. Κιλτίδης και η Σ. Μαντέλη (προϊστάμενη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης) να αυθαιρετούν και να αυτοσχεδιάζουν ερμηνεύοντας γραμματολογικά όρους όπως «χθαμαλόν δάσος» και «κοινόχρηστο δάσος», οφείλουν επιτελους να καταφύγουν στον ισχύοντα τότε νόμο 4173/1929 και με βάση αυτό το νόμο να μας αποδείξουν ότι το δάσος της Ουρανούπολης δεν είναι δάσος.

Παραθέτουμε για μια ακόμη φορά το άρθρο 45 εκείνου του νόμου: «1. Δάσος είναι πάσα έκτασις εδάφους εν όλῳ ή εν μέρει υπό ογρίων φυτών οιωνόδηποτε διαστάσεων και ηλικίας καλυπτομένη και δυναμένη, δασικάς εκμεταλλευμένη, να παράγει δασικά προϊόντα κατονομαζόμενα ειδικότερον εν τω πίνακι διατημήσεως των δασών προϊόντων... 3. Δασικές έκτασεις είναι αι εκτάσεις αι καλυπτομεναι υπό οραιάς και πενχράς δασικής βλαστήσεως, συνισταμένης κυρίως εκ δενδρών ή θάμνων της ζώνης των αειθαλών πλατυφύλλων και μη δυνάμεναι να εκμεταλλευθώσι δασικάς ειμή μόνον κτηνοτροφικώς και επομένως ως δασικά βοσκαί χαρακτηρίζομεναι».

Από την προσεκτική ανάγνωση των ορισμών αυτών για το δάσος και τις δασικές έκτασεις γίνεται αντιληπτό γιατί η ΕΑ αποφάνθηκε τότε, ότι η εκταση αυτή πρέπει να κηρυχθεί τελεσδικά ως δασική έκταση και έκλεινε παρακαλώντας τον να στείλει, μέσω του γενικού γραμματέα Κ. Σκιαδά, τις θέσεις του αυτές στο Νομικό Σύμβουλο προκειμένου να αποφανθεί για την ορθότητά τους.

Στις 18 Απριλίου 2007 ο Νομικός Σύμβουλος (Χρ. Μπότσιος) κοινοποίησε στον Κ. Σκιαδά τη γνώμη του, η οποία είναι ταυτόσημη μ' αυτή της Σ. Μαντέλη. Στη συνέχεια αυτή στάλθηκε και στη Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας. Η προϊστάμενη της Διεύθυνσης αυτής Α. Τσακιστράκη έστειλε επιστολή στον Σ. Σαγρή, με την οποία απέρριπτε την γνώμη του Νομικού Σύμβουλου Χρ. Μπότσιο, ότι η έκταση αυτή πρέπει να κηρυχθεί δασική έκταση και έκλεινε παρακαλώντας τον να στείλει, μέσω του γενικού γραμματέα Κ. Σκιαδά, τις θέσεις του αυτές στο Νομικό Σύμβουλο προκειμένου να αποφανθεί για την ορθότητά τους.

Στις 27-6-2007 απάντησε ο διασάρχης Αρναίας με έγγραφο που έστειλε στη Διεύθυνση Δασών Ν. Χαλκιδικής. Από την προσεκτική ανάγνωση του εγγράφου αυτού γίνεται σαφές ότι ισχύει ο χαρακτηρισμός της ΕΑ του 1934 και ότι η έκταση των 8.800 στρεμμάτων της Ουρανούπολης είναι δάσος. Η άρνηση των περιφερειακών δασικών υπηρεσιών να κάνουν το χατήρι της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, να δεχτούν τις θέσεις της Σ. Μαντέλη και του Χρ. Μπότσιο, την έβαλαν σε «περισυλλογή και απράξια» για μερικούς μήνες.

Με δύο λόγια, σύμφωνα με τη διαταγή αυτή, ο χαρακτηρισμός του δάσους της Ουρανούπολης από την ΕΑ ισχύει, ενώ τόσο η γνώμη του Χρ. Μπότσιο όσο και η γνωμοδότηση 161 του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ δεν ισχύουν.

Στις 27-6-2007 απάντησε ο διασάρχης Αρναίας με έγγραφο που έστειλε στη Διεύθυνση Δασών Ν. Χαλκιδικής. Από την προσεκτική ανάγνωση του εγγράφου αυτού γίνεται σαφές ότι ισχύει ο χαρακτηρισμός της ΕΑ του 1934 και ότι η έκταση των 8.800 στρεμμάτων της Ουρανούπολης είναι δάσος. Η άρνηση των περιφερειακών δασικών υπηρεσιών να κάνουν το χατήρι της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, να δεχτούν τις θέσεις της Σ. Μαντέλη και του Χρ. Μπότσιο, την έβαλαν σε «περισυλλογή και απράξια» για μερικούς μήνες.

Στις 12 Δεκεμβρίου του 2007 επανήλθε η Σ. Μαντέλη και με νέο έγγραφο της, που υπογράφεται από το γενικό γραμματέα Κ. Σκιαδά, απευθύνθηκε στο «γραφείο του Νομικού Σύμβουλου» του υπουργείου Γεωργίας (στην ουσία στον Χρ. Μπότσιο) και ζητούσε απ' αυτόν να βγάλει το Ε' Τμήμα γνωμοδότηση. Οπως είναι πια γνωστό, αυτό έβγαλε την 161 την οποία έκανε δεκτή το Κ. Κιλτίδης. Αυτή τη γνωμοδότηση και μετά την αποδοχή της την κράταγε στο συγκάρι του ο Χρ. Μπότσιο και εάν δεν παρεμβαίναμε εμείς, με αίτηση μας αρχικά και στη συνέχεια με αρθρογραφία, δεν είχαν σκοπό να τη δημοσιοποιήσουν.

Στις 13 Ιούνη του 2008, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας έδωσε εντολή στη Σ. Μαντέλη να προωθήσει τη Γνωμοδότηση στη Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας που υποστήριξε, απ' αρρομάτη τη γνώμη του Χρ. Μπότσιο, ότι συμφωνεί με τη διαταγή της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος η οποία ειδανολουθεύει να ισχύει. Η Διεύθυνση αυτή είχε σαφή και ξεκάθαρη θέση και γι' αυτό την παρέπλιση σύσσωμη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, προκειμένου να νομιμοποιηθεί εκ των ισχύων καμία ανάμιξη στην παρατροπή του Κ. Κιλτίδης τα παραμυθάκια για μη προσωπική ανάμιξη στην υπόθεση του αποχαρακτηρισμού του δάσους της Ουρανούπολης. Ας πάψει να ισχυρίζεται ότι καμία εμπλεκόμενη υπηρεσία, αν και της ζητήθηκε, δεν εδωσε ερμηνεία για το δάσος. Τον ξεμπροστιάζει ακόμη και η προϊστάμενη της Διεύθυνσης Δασών Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας που οποία ειδανολουθεύει να ισχύει. Η Διεύθυνση αυτή είχε σαφή και ξεκάθαρη θέση και γι' αυτό την παρέπλιση σύσσωμη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, προκειμένου να νομιμοποιηθεί εκ των ισχύων καμία ανάμιξη στην παρατροπή του Κ. Κιλτίδης τα παραμυθάκια για μη προσωπική ανάμιξη στην υπόθεση του αποχαρακτηρισμού του δάσους της Ουρανούπολης όσο και ο αποχαρακτηρισμός του

■ Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις στη ΔΙΕΚΑΤ

Συνεχίστηκαν και αυτή την εβδομάδα οι στάσεις εργασίας στην τεχνική εταιρία ΔΙΕΚΑΤ για το θέμα της πληρωμής δεδουλευμένων που φτάνουν πλέον τους πέντε μήνες. Οι κινητοποιήσεις προγραμματίζηκαν σε όλους τους τόπους δουλειάς, Κορωπί, Θεσσαλονίκη και εργοτάξια. Την Τρίτη έγινε συνάντηση με τον διευθύνοντα σύμβουλο της επιχείρησης, ο οποίος δεν δεσμεύτηκε σε τίποτα, παρά μόνο ανέφερε ότι γίνεται προσπάθεια για επίλυση των οικονομικών προβλημάτων και σε οποιαδήποτε εξέλιξη δεν πρόκειται να χαθούν δεδουλευμένα.

Σε συνέλευση των εργατοτεχνών πάρθηκε απόφαση για συνέχιση του αγώνα, έγινε αυτοκριτική για τη μέχρι τώρα στάση τους και για τα φαινόμενα ενσωμάτωσης και απομισού (να σημειώσουμε ότι τουλάχιστον οκτώ τεχνίτες πλαιάστερα δέχτηκαν να γίνουν εργολάβοι πιστεύοντας ότι θα έχουν μεγαλύτερα οικονομικά οφέλη). Αυτό που τονίστηκε είναι ότι για να υπάρξει προσπτική θα πρέπει να εμφανιστούν ως εργατική τάξη και όχι ως μεμονωμένοι μισθωτοί. Μόνο έτσι θα έχουν δύναμη και ο αγώνας τους θα φέρει αποτελέσματα.

■ Εργατοπατέρες και ρεφορμιστές

Ξεπέρασαν και τον εαυτό τους οι εργατοπατέρες που διοικούν το σωματείο εργαζόμενών της Ιντρακόμ. Μιλώντας προημερών στους εργαζόμενους που εργάζονται στη μηχανογράφηση του ΟΠΑΠ, ο πρόεδρος του σωματείου υπέβαλε την εξής εκπληκτική πρόταση για να «αποτραπούν» οι 200 απολύσεις που έχει ανακοινώσει η επιχείρηση: να χαρίσουν όλοι οι εργαζόμενοι το 40% του δώρου Χριστουγέννων στην εταιρία, ώστε να εξασφαλιστούν για ένα εξάμηνο οι μισθοί των 200 εργαζόμενων και η εργοδοσία να δεσμευτεί ότι δε θα κάνει απολύσεις για άλλους 6 μήνες!

Η εταιρία, βέβαια, έχει ήδη αρχίσει τις απολύσεις, ενώ αποφάσισε να μη δώσει καμία αύξηση μισθού το 2008 και το 2009. Δεν θα έλεγε όχι, όμως, σε μια τόσο γενναιόδωρη εργατική πρόταση, την οποία μάλλον έχει συζητήσει με τους εργατοπατέρες, οι οποίοι λειτουργούν και πάλι σαν «λεγού».

Υπάρχει, όμως, και η... αγωνιστική φωνή στο σωματείο των εργατών, η συνδικαλιστική παράταξη του Περισσού. Η οποία, αφού κατήγγειλε τους εργατοπατέρες, κατέληξε σε μια... δυναμική ταξική πρόταση: «Η ΑΕΕ σας καλεί να δυναμώσουμε το ταξικό συνδικάτο του κλάδου, το ΣΕΤΗΠ για να έχουμε ένα δυνατό στήριγμα τα επόμενα, δύσκολα χρόνια, ένα στήριγμα που δεν θα μπορεί να το βάλει στο τοεπάκι της η εργοδοσία. Σας καλούμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση επιχειρησιακής επιτροπής INTPAKOM του ΣΕΤΗΠ». Αντί να δώσουν στους εργαζόμενους μια αγωνιστική προσπτική, αυτοί τους καλούν να δυναμώσουν το κλαδικό συνδικάτο-σφραγίδα. Ενα συνδικάτο που δεν έχει να προσφέρει τίποτα σε μεγάλους εργασιακούς χώρους όπως η Ιντρακόμ. Έχει όμως να προσφέρει «κουκιά» στο ΠΑΜΕ, για να βγάλει μερικούς παραπάνω αντιπροσώπους στο συνέδριο του ΕΚΑ. Αυτό είναι το μόνο που τους ενδιαφέρει.

■ Η συνδικαλιστική δράση υπό διώγμο

Επιπροπή συμπαράστασης σε διωκόμενο εργαζόμενο και συνδικαλιστή, μέλος του ΔΣ του Πανελλήνιου Σωματείου Εργαζόμενών Wind, συγκροτήθηκε από σωματεία και ταξικούς συνδικαλιστές, ύστερα από σύκεψη που έγινε στο ΕΚΑ στα τέλη Οκτώβρη. Ο Στέρεων Μάλαμας σύρεται στα δικαστήρια ύστερα από μήνυση που κατέθεσε σε βάρος του στέλεχος της Wind, επειδή σε περιοδεία που έκανε για να μιλήσει με συναδέλφους του διαμαρτυρήθηκε για την αφάρεση των καθισμάτων από κατάστημα της Wind στη Θεσσαλονίκη, με σκοπό οι εργαζόμενοι να μη μπορούν να καθήσουν ούτε για λίγα λεπτά στη διάρκεια του ωραρίου τους! Ο προϊστάμενος όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκε στην απαίτηση του συνδικαλιστή να επιστρέψουν τα καθίσματα, γιατί οι εργαζόμενοι δεν είναι ζώα, όχι μόνο τον έβρισε σκαύτατα, αλλά του έκανε και μήνυση, διότι –λέει– υπέστη η θητική βλάβη! Η διοίκηση της Wind το παίζει Πόντιος Πιλάτος, δηλώνοντας ότι πρόκειται για «προσωπική αντιδικία», όμως δικοί της άνθρωποι είναι οι προϊστάμενοι και δική της είναι η γραμμή να φέρνουν εμπόδιο στη δράση του σωματείου, το οποίο έχει γίνει καρφί στο μάτι της.

Η επιπροπή συμπαράστασης σε συνεργασία με το σωματείο εργαζόμενων στη Wind θα προχωρήσει σε εκδηλώσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας και καλεί σε μαζική παρουσία εργαζόμενων στο δικαστήριο που θα γίνει στις 26 Νοέμβρη στη Θεσσαλονίκη.

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές-μύθος στο Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας. Σχετικό άρθρο θα δημοσιεύσουμε στο επόμενο φύλλο.

Η τέχνη του... κοροϊδεύει!

Την ίδια στιγμή που ο κλοιός σφίγγει γύρω από εκποντάρδες (πάνω από 700) εργαζόμενους στις Δημοτικές Επιχειρήσεις και τον Οργανισμό Εργασίας του Δήμου Αμαρουσίου, που μέχρι τα τέλη του Δεκέμβρη θα πρέπει να κλείσουν, ο Δήμαρχος εξακολουθεί να «υπόσχεται» (εδώ και ένα χρόνο, αν δεν κάνουμε λάθος) ότι θα τους «τακτοποιήσει», αλλά στην πραγματικότητα δεν κάνει τίποτα. Ακολουθώντας την πάγια τακτική του... μαυρογιαλουρίσμου, ο Γ. Πατούλης συμπεριφέρθηκε στο τελευταίο Δημοτικό Συμβούλιο (έγινε την περασμένη Τρίτη το απόγευμα) σαν γνήσιος... δημοκράτης. Αφού επέμεινε να δοθεί ο λόγος στον... εργοδοτικό «συνδικαλιστή» (και προϊστάμενο) από το διασπαστικό «σωματείο» που επιχείρησαν να στήσουν κάποιοι για... ευνόητους λόγους, σταφάρησε τη διαδικασία για διάλειμμα... μισής ώρας (που κράτησε μία) και την κοπάνησε για να

ασχοληθεί με πιο... σοβαρά ζητήματα (με τα προβλήματα των εργαζόμενων θ' ασχολούμαστε τώρα);.

Φυσικά μετά την επανάληψη της διαδικασίας και αφού αφετός κόσμος είχε φύγει, το Δημοτικό Συμβούλιο συνεχίστηκε «κανονικά» με την πρόεδρο σε ρόλο... δικαστίνας έκτακτου στρατοδικείου να επιβάλει το κλείσιμο της υπόθεσης με συνοπτικές διαδικασίες. Επισημένη σε... συναίνεση με τη Δημοτική Αρχή και αποφυγή... ακραίων ενέργειων. Η σεμνή τελετή έληξε με τις δηλώσεις συμπαράστασης της βουλευτίνας του Συναπτισμού Σ. Αμανατίδη, χωρίς να παρθεί καμία απόφαση ή δέσμευση από το Δημοτικό Συμβούλιο.

Ομως, όπως αποδείχθηκε για μια ακόμα φορά μόνο οι «ακραίες» ενέργειες μπορούν να πιέσουν τη Δημοτική Αρχή να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργαζόμενων. Κι εδώ είναι η πρόκληση με την οποία βρίσκονται αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι του Δήμου Αμαρουσίου. Ομάδη,

ρουσίου. Θα απαιτήσουν τη μονιμοποίησή τους προχωρώντας σε δυναμικές ενέργειες ή θα περιμένουν την «υλοποίηση» των υποσχέσεων του Δημάρχου που ως «ακραίφων δημοκράτη» δεν κάθεται ούτε να τους ακούσει (ή τους αφήνει να λένε τις απόψεις τους αλλά τις γράφει εκεί που δεν πιάνει μελάνι);

ΥΓ: Σύμφωνα με το Σωματείο των εργαζόμενων, τα STAGE, τα τετράωρα και οι διάφορες μορφές ελαστικής απασχόλησης κάνουν θραύση στο Δήμο Αμαρουσίου, ενώ τα τελευταία δυο χρόνια ο Δήμαρχος προχώρησε σε επιπλέον νέες συμβάσεις και προσλήψεις διαφόρων μορφών ελαστικής εργασίας. Εργαζόμενοι σε «συσκευασία απασχολήσιμου», δηλαδή, που δεν αμείβονται ούτε με τα ψήφουλα του βασικού μισθού, να το όραμα της νέας εποχής, μπροστάρης της οποίας είναι ο Δήμος Αμαρουσίου!

■ <Πράσινες> μπίζνες

Οι εγκληματίες επιστρέφουν στον τόπο του εγκλήματος

Ο ανεξέλεγκτος καπιταλισμός-καζίνο αποδείχθηκε ότι υπονομεύει τη μακρόχρονη ανάπτυξη, δοκιμάζει την κοινωνική συνοχή και παραβλέπει το περιβάλλον». Σε ποιον ανήκουν τα παραπάνω λόγια; Αν απαντήσατε «στον Ταΐτρα», χάσατε. Ανήκουν στον πρόεδρο του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλο! Εχουν και συνέχεια ταριαστή: «Σε αντίθεση, η βιώσιμη ανάπτυξη εναρμονίζεται με την κοινωνία, καθώς θέτει τρεις μέλη του «Συμβούλιου για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη». Η περιβόλητη S&B του Κυριακόπουλου, που εξακολουθεί να ασχολήθηκε με το θέμα και πουλάνε ακριβά τα κοινωνικά ερείσματα που έχουν δημιουργήσει. Με το ξέσπασμα της παρούσας κρίσης αυτό το ρεύμα έχει αναθαρρήσει. Θεωρεί πως του ανήκει ένα σημαντικό κομμάτι από τις μπίζνες που θα ξεκινήσουν στη φάση της αναζωγόνησης.

Τα παραπάνω και πολλά ακόμη οικολογικά ειπώθηκαν σε φιέστα που οργάνωσε ο ΣΕΒ στην «Αήλη» για να παρουσιάσει το «Συμβούλιο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη», παρουσία του οπαραίτητου Σουφλιά και της Greenpeace (αυτοί πηγαίνουν όπου μυρίζονται «πράσινες» ψηφιά), ενώ ο επιτρόπος Περιβάλλοντος Δήμαρχος έστειλε μήνυμα (δύσκο-

ληπτορεύει αυτό το ρεύμα και προσπαθεί να χτίσει συμμαχίες σε παγκόσμιο επίπεδο, χρησιμοποιώντας και τα λαμπρά διάφορων περιβαλλοντικών ΜΚΟ που πρώτο ασχολήθηκαν με το θέμα και πουλάνε ακριβά τα κοινωνικά ερείσματα που έχουν δημιουργήσει. Με το ξέσπασμα της παρούσας κρίσης αυτό το ρεύμα έχει αναθαρρήσει. Θεωρεί πως του ανήκει ένα σημαντικό κομμάτι από τις μπίζνες που θα

■ Κοινότητα

Συνεχίζει το χαβά του ο Στυλιανίδης

Μόνο για τα μάτια η Ελλάδα «υπερασπίστηκε» στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (που καταδίκασε τη χώρα μας για τη μη πιστή εφαρμογή της οδηγίας 89/48) το άρθρο 16 του Συντάγματος. Δεν είχαμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό, όμως η απόντηση Στυλιανίδη στη βουλή, σε επίκαιρη ερώτηση των Παπαρήγα, Αλαβάνου, που έθεταν το θέμα κατάργησης των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών, με αφορμή την απόφαση του Ευρωδικαστήριου, το επιβεβαίωσε εκατό τοις εκατό. Ο υπουργός Παιδείας μιλούσε με το στόμα των ευρωπαίων δικαστών. Ανέφερε ότι «το θέμα που βάζει το ΚΚΕ σήμερα νομικά δεν μπορεί να σταθεί... διότι πρώτα απ' όλα, μέσα από τη δικαστική απόφαση του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προκύπτει ότι τα κολέγια που ασκούν franchising στην Ελλάδα, δικαιώματα δικαιόχροσης, θεωρούνται προέκταση του ευρωπαϊκού συστήματος. Δεν θεωρούνται ότι υπάγονται στο πεδίο αρμοδιότητας της εθνικής πολιτικής για το χώρο της παιδείας». Και δεύτερον δεν μπορεί να σταθεί διότι «έρχεται η κατάργησή τους σε σύγκρουση με το άρθρο 5 παρ.1 του Συντάγματος, το δικαιώμα ελεύθερης συμμετοχής στην οικονομική ζωή, το άρθρο 16 παρ.1 του Συντάγματος, της ελευθερίας διδασκαλίας και το άρθρο 106 παρ.2, οικονομική ελευθερία. Και βεβαίως έρχεται σε πλήρη σύγκρουση με την ελευθερία εγκατάστασης και εργασίας σε άλλο κράτος-μέλος, η οποία είναι σκληρός πυρήνας του κοινοτικού δικαιού». Επομένως, συνεχίζει ο Στυλιανίδης «εξ αυτών των

λόγων, δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι θα κλείνουμε τέτοιου είδους δομές».

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο υπουργός Παιδείας δεν αισθάνεται διόλου προσβεβλημένος από την απόφαση του Ευρωδικαστήριου, που κουρέλιασε το ελληνικό σύνταγμα, του οποίου υπερασπιστής υποτίθεται είναι η ελληνική κυβέρνηση και κατά προέκταση και ο ίδιος προσωπικά ως θεσμός. Μπορούμε να ισχυριστούμε με βεβαιότητα ότι η κυβέρνηση Καροφανλή (αλλά και το ΠΑΣΟΚ, όπως θα δούμε παρακάτω από την τοποθέτηση της Διαμαντοπούλου) χάρηκε και από πάνω γι' αυτή την απόφαση, γιατί τώρα μπορεί να παρουσιάζεται απέναντι στον ελληνικό λαό, ότι δρα στο επίμαχο θέμα των κολεγίων, πιεζόμενη από τους ευρωπαίους εταίρους και απεκδύεται η ίδια κάθε ευθύνης.

Στο ίδιο ξεδιάντροπο μοτίβο, ο Στυλιανίδης, ισχυρίστηκε ότι αν είχε αναθεωρήσει το άρθρο 16 τώρα θα είχαμε «ποιοτικά αποτελέσματα» στο θέμα της αντιμετώπισης των κολεγίων.

Στη συνέχεια, επανέλαβε τις γνωστές παπτάρες, ότι η κυβέρνηση επέδειξε «διορατικότητα» ψηφίζοντας το γνωστό νόμο για τα κολέγια το καλοκαίρι και ότι ο νόμος «ελέγχει την ποιότητα του παροχέα τέτοιους είδους υπηρεσιών», όταν η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είναι καταπέλτης για το «νόμο των κολεγίων», αφού αναφέρει ότι «το κράτος μέλος υποδοχής υποχρεούται ρητώς να δεχθεί, εν πάσῃ περιπτώσει, ως απόδειξη

του ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση διπλώματος, τις βεβαιώσεις και τα συναφή έγγραφα που έχουν χορηγήσει οι αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών. (Και) Κατά συνέπεια, το κράτος μέλος υποδοχής δεν μπορεί να ελέγξει τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων χορηγήθηκαν τα έγγραφα αυτά».

Αυτή είναι η αλήθεια και είναι τόσο τρανταχτή, που ο υφυπουργός Λυκουρέντζος περιέπεσε στο «απότομω» να την παραδεχτεί. «Επιχειρήσαμε να ρυθμίσουμε με νόμο το καλοκαίρι την κατάσταση που επικρατεί στον χώρο της μεταλυκειακής ιδιωτικής εκπαίδευσης, αλλά λόγω όσων ισχύουν στην ΕΕ, φοίνεται ότι αυτό δεν είναι εφικτό. Για τούτο, θα συνεχίσει να υπάρχει αυτή η διαφωνία, ο προσφυγές, η εκκρεμότητα για την εφαρμογή της κοινοτικής οδηγίας», δήλωσε και την επομένη προσπάθησε να συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα με διορθωτική δήλωση, αφού ο Στυλιανίδης του τράβηξε τα αυτά.

«Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ένοιο αχυρώνα». Αυτό θύμισε η συζήτηση ανάμεσα στον υφυπουργό Παιδείας Ταλιαδούρο και τη βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Αννα Διαμαντοπούλου. Και τα δυο κόμματα επιθυμούν την αναθεώρηση του άρθρου 16, την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και είναι εξίσου υπεύθυνα για το θέριεμα των κολεγίων στη χώρα μας. Είναι αυτά που με την ανοχή τους δημιουργήσαν τετελεσμένα, δίνοντάς αβέρτα κουβέρτα άδειες στα Κέντρα Ελευθερών Σπουδών, επιτρέποντας τη σύναψη συμφωνιών δικαιόχροσης με

ξένα «πανεπιστήμια». Είναι αυτά που υπέγραψαν και στηρίζουν τη Διακήρυξη της Μπολόνια, που στήριξαν και στη χώρα μας την υλοποίηση των κατευθύνσεών της με μια σειρά νομοθετήματα, μεταξύ των οποίων είναι και η φευδεπίγραφη «ανωταποπίση» των ΤΕΙ (ανώταπη εκπαίδευση με πρώτο κύρο τριετείς σπουδές). Συνεπώς στερείται ουσίας και σοβαρότητας το «κονταροχύπημα» των δυο στελεχών των δυο κομμάτων για τα «επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων ΤΕΙ», όταν αποτελεί σταθερή απόφαση όλων των κυβερνήσεων η διαχρονική στήριξη των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, ως αμφοτερόπερ απορρόφησης των κραδασμών, που προκαλούσε η αναχαίτιση της ισχυρής τάσης χιλιάδων νέων της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας να μπουν στα Πανεπιστήμια, μέσω του ταξικού φραγμού των πανελλαδικών εξετάσεων.

Επειτα, είναι γνωστή η ευρωλογινεία και των δυο κομμάτων εξουσίας. Καμιά διάθεση να συγκρουστούν με τους ισχυρούς της ΕΕ δεν έχουν. Διαφορές υπάρχουν μόνο στον τρόπο σερβιρίσματος του δηλητηριώδους πιάτου της νομιμοποίησης των κολεγίων (άρα και των ιδιωτικών πανεπιστημίων). Η ΝΔ εμφανίζεται πιο μπρούτα, το ΠΑΣΟΚ, ειδικευμένο στις περικοκλάδες παραπλάνησης, ενδιαφέρεται κάπως περισσότερο για τα καρυκεύματα, που θα προσπαθούν να σκεπάσουν τη γεύση. Απολαύστε την «κριτική» της Διαμαντοπούλου: Η κυβέρνηση χαρακτηρίζεται «αδρανής στα κοινοτικά όρ-

■ Βγήκε και η Υπουργική Απόφαση για την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων

Την απόφασή του να εφαρμόσει τη διάταξη του νόμου πλαισίο για την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων επιβεβαίωσε το υπουργείο Παιδείας, δημοσιεύοντας και τη σχετική Υπουργική Απόφαση που εκκρεμούσε. Η πρόθεση του υπουργείου έγινε καθαρή και στη βουλή σε ερώτηση που κατέθεσε ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Κουράκης. Ο υφυπουργός Παιδείας Ταλιαδούρος ξεκαθάρισε ότι οι οποιεσδήποτε «βελτιώσεις» θα αφορούν «πρακτικά σημεία» του συστήματος που είναι καινούργιο και όχι την ουσία του. Γι' αυτό και το ΥΠΕΠΘ θα αναμείνει «αυτή τη χρονιά τις παρατηρήσεις, τις επισημάνσεις (από τα ΑΕΙ-ΤΕΙ) για τη βελτίωση του συστήματος, του οποίου όμως η καρδιά που είναι η επιλογή συγγράμματος από περισσότερα, θα παραμείνει». Στόχος της κυβέρνησης είναι η περικοπή των λεγόμενων «κοινωνικών δαπανών». Πλευρά της είναι η κατάργηση της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων στους φοιτητές, την οποία βαφτίζει υποκριτικά «κατάργηση του ενός και μοναδικού συγγράμματος» και εφαρμογή της δυνατότητας του «πολλαπλού συγγράμματος». Η αλήθεια είναι ότι στους φοιτητές χορηγείται πια ένα και μοναδικό σύγγραμμα για κάθε υποχρεωτικό ή επιλεγόμενο μάθημα απ' όσα είναι απαραίτητα για τη λήψη του πυτσίου. Οι φοιτητές μέχρι τώρα αντιστέκονται, αρνούμενοι να παραλάβουν οποιοδήποτε σύγγραμμα και η κυβέρνηση συνεχίζει το σκληρό πόλεμο, ευελπιστώντας στην κάμψη των αντιδράσεων.

Εν τω μεταξύ συνεχίζεται η υποχρηματοδότηση των Ιδρυμάτων, που τα οδηγεί σε οικονομική ασφυξία. Το ΤΕΙ Αθήνας προχωρεί σε αναστολή της λειτουργίας του την Τετάρτη 19/11 και την Τρίτη 25/11, διαμαρτυρόμενο ταυτόχρονα για το νόμο για την ίδρυση των κολεγίων «που κατοχυρώνει τον ιδιωτικό τομέα στο χώρο της Ανώτατης Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, που τελικά ολοκληρώνεται με την πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων στους αποφοίτους των κολεγίων». Το ΤΕΙ Αθήνας επισημαίνει ότι η απόφαση αυτή και η ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας στο ελληνικό δίκαιο «θα έχει τρομερές συνέπειες στη λειτουργία των Τμημάτων των ΤΕΙ της χώρας και κυρίως των περιφερειακών».

γανων» και καλείται «να θέσει άμεσα το θέμα των κολεγίων σε όλα τα ευρωπαϊκά όργανα, να ζητήσει και να θέσει το θέμα στο επερχόμενο Συμβούλιο Υπουργών Παιδείας, να ζητήσει μεταξύ τους υπουργούς Απασχόλησης, Παιδείας και Ενιαίας Αγοράς» (μα, καλή μου η επίμοχη απόφαση δεν είναι απόφαση ευρωπαϊκού οργάνου;). Βέβαια πέταξε και μια κορόνα για «τον κίνδυνο τα Πανεπιστήμια να γίνουν επιχειρήσεις fast food», για να διανθίσει την αντιπαράθεση με κάποιους «οιξείχρι τόνους, όμως

ούτε μια στιγμή δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι γ' αυτό θα αποφασίσει η ΕΕ και τα όργανα της, δηλαδή τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου που έχουν επιβάλλει τη Μπολόνια και τις αντιδραστικές αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα περί «συνδιαμόρφωσης των πολιτικών» που ανέφερε θυμιζούν τους γνωστούς αστε

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Να 'τος λοιπόν ο πολίτης Μακ Κέιν στην απ' έξω και στον αφρό ο Αφροαμερικάνος μπλακομπάμα [black Obama]. Ιδού ο καινοφανής -και κενοφανής- μαυρούλης άρχων του πλανητικού σκότους [batteries not included - οι μπαταρίες δεν περιλαμβάνονται]. Παρά τα παγκοσμίως μαύρα ματαία, τα μαντάτα των ΜΜΕ [Μέσα Μαζίκης Εξημέρωσης] ισχυρίζονται ότι όλα δ' αλλάζουν μ' αυτόν για Π.ΗΠΑ. [Πρόεδρο ΗΠΑ]. Που εξέλεγκτη μέσα από ένα συγκινητικό προσκύνημα στις κάλπες του 66% των υπεύθυνων αμερικανών πολιτών, οι οποίοι γνωρίζουν ότι άλλο Μπάρακ και άλλο Μουμπάρακ, άλλο Μπάρακ Χουσέεν και άλλο Σαντάμ Χουσέεν, ωστόσο αγνοούν τι να παίζουν στο ματς Ομπάμα - Οσάμα.

Εκεί στο λεκανοπαίδιο [γράφω στη νέα γραφή, όχι τώρα με το Βατοπαίδιο αλλά από ποι πριν, από τους ορθοπαιδικούς] έχετε το «Κύπαρο», όμως να μην πηγαίνετε συχνά μην πάθετε κυπταρίτιδα.

Όλη η διατροφική αλυσίδα: ok@t@

Ούτε στο «Γάζι» όταν είναι ανοιχτό, γιατί δια πάτε άκλαυτοι σαν τη Sylvia Plath. Πάνω στη συμβασιλεύουσα κάποιοι έκοψαν τον «Μύλο» και στράφηκαν σε αμυλούχα ψυχαγωγία. Και μιας και λέμε για διασκέδαση και διασκεδαστικά μαγαζιά: στην Αδήνα «Gagarin», στα Τρίκαλα «Castro», στην Καβάλα «Μαο» -με αφίσες του μέσαρε μπας κι έχω χάσει επεισόδια; Καλού κακού ζητώ συνεταίρο για σταλινικό πρακτορείο [ειδήσεων, εφημερίδων, ταξιδίων, κρατικού τζόγου, ό,τι να 'ναι], να δώσουμε λίγη χαρά και σε μερικούς φιλάδηλους που διέλεγαν την Ελλάδα;

«Θωμά είσαι σπίτι!». Οχι μωρά, δεν είναι σπίτι, άνθρωπος είναι. Γ' αυτό μιλάει όταν τον παίρνεις, που βγήκες να μας το κοινοποίησεις κιόλας. Αει σιχτίρι πια, τράβα στη Χαβάη highbάνι, φάτε κάπου που δεν έχετε φάει.

Τώρα δια μου πείτε «εδώ ο κόσμος καίγεται και η Κοκκινοσκουφίσα χτενίζεται» και διέχετε δίκιο [έβγαλα απόφαση, πιστός στο δόγμα «το δημογραφίζειν εστί εισαγγελείν】. Μη νομίζετε όμως, κλαίω και δρηγών κι εγώ ως καλή ελληνίς νοικουρά της υπαίθρου που ένα-ένα σπάνε τα απάρτια του σετ και χάλασε η εξάδα. Ρημάζουν σαν φιλιτζανάκια του καφέ, αναμνηστικά κίτις γαλάζιας αισθητικής -ο Σπανουδάκης δεν έχει καμιά σχέση, κακοπροάρετοι κι άμουσοι και μην τον ανακατεύετε- αγορασμένα από το χιλιόμετρο τάδε της εδνικής οδού. Μιλάω για την εξάδα Καραμανής, Ζαχόπουλος, Ρουσόπουλος, Βουλγαράκης, Τατούλης, Τσιτουρίδης. Τι έμεινε; Μόνο ο δίσιος -ποιο dvd ρε;- δρύψαλα όλα, hard memories from Greece, έρωτες του party ενός [political] party στις εφτά του Μάρτη γδάρτη που σκόρπισαν στον φδινονωρινό αέρα. Μένει όμως κάπι, αφού σύμφωνα με τον Lavoisier η ύλη είναι άφθαρτη: Με το ρυθμό που αναπτύσσεται ο Τάτουλης, δια φύγει το υποκοριστικό -ούλης, δια γιγαντωδεί και δια γίνει Τάταρος. Ιδίως δε αν εμφανιστεί η Σέλλα με καμιά νέα επιστολή που δια διορδώσει πάλι τις ισορροπίες των ανισόρροπων του πολιτικού σκηνικού. Και με την ευκαρία, αυτή η κατάφωρα άδικη προτίμηση προς συγκεκριμένα γραφεία από τους τρομοκράτες, τα κλεφτρόνια [γεία σου αδάνατε ήρωα του Στρουμφωχωριού] και τους πράκτορες του αποπροσαντολισμού [γεία σου κι εσένα ρυζοσπάστη] πρέπει να πάψει. Αγγίζει προκλητικά τα όρια του ρατσισμού.

Απάτοι πέφτουν απ' τον ουρανό, καπάτοι πιάνουν τα πόστα, μπάτοι παντού. Τάσι μίτοι κόται και η ιστορία [ξαναγράφεται. Στα πάντα. Και στα κοάλα και στα ρακούν. Ο, τι λάμπει δεν είναι golden boy κι επίσης: «Έχω μπαιλνίσει με τ' αγάλματα, δεν το μπορώ πια τόσο λιδάρι. Αν εξακολουθήσουμε γεμίζοντας έτσι με ασάλευτους τον κόσμο, πώς θα ζήσουνε οι ζωντανοί;» Pablo Neruda -Κάποια κούραση].

Καλώς ήδητε στο ιστορικό club των Ο.Υ.Φ.Ο. [Οικονομικά Υπόζυγα - Φαντάσματα Οδηγοί σ. Βασίλη! Αντεπιστέλλον μέλος του club -κλουβί στα ελληνικά- και η Κοκκινοσκουφίτσα, συνελήφθη παλιότερα παρά δημοτικού οργάνου [τι κλαρίνου ρε;] παρκαρισμένη παράνομα στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Μικρή μα ειδοποίησ λεπτομέρεια: το αυτοκίνητο βρισκόταν ακίνητο για μήνες, πέντε χιλιόμετρα μακριά και η ίδια διήγη πολιτική-πολιτιστική εξορία σε κάποιο ξερονήσι! Η κλήση ωστόσο την βρήκε. Με μια φωτοτυπία της άδειας [όπου φαίνεται το χρώμα και ο αριθμός κυκλοφορίας] λύθηκε το ζήτημα, στα πλαίσια του νέου αέρα που πνέει στις σχέσεις κράτους-πολιτή, μετά τις απαντές επανυθύνεις. Ομως η δική σας περίπτωση είναι διαφορετική, αφού ίσως υποχρεωθεί σε αναδρομικό αλκοτέστ το όργανο ή σε εξονυχιστική βιοψία το αυτοκίνητο-χαμαιλέοντας... Καλού-κακού πάντως, έχετε μαζί σας κι ένα πιστοποιητικό ότι δεν είστε ελέφαντας.

Σας χαιρετώ με μια διλιθερή διαπίστωση: Κόντυνε πολύ ο Κοντός...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

Συνεχίζει την πτώση η βιομηχανική παραγωγή

Συνεχίζει την πτώτική της παραγωγή, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η ΕΣΥΕ και αφορούν το Σεπτέμβριο του 2008 και το έναϊμην της τρέχουσας χρονιάς.

Ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής του μηνός Σεπτεμβρίου 2008, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη της πτώτικης παραγωγής ενέργειας της ΕΣΥΕ είναι ακόμη μεγαλύτερη. Το Σεπτέμβριο, ο Δείκτης Παραγωγής Μεταποιητικών Βιομηχανιών παρουσίασε μείωση κατά 3,3%, έναντι αύξησης 2,5% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του προηγούμενου έτους.

Ο μέσος Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής της περιόδου Ιανουαρίου - Σεπτέμβριο

ου 2008, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη της πτώτικου Ιανουαρίου - Σεπτέμβριο 2007, παρουσίασε μείωση κατά 2,2%, έναντι αυξήσεως 2,2%, που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2007 προς το 2006.

Στη μεταποίηση (βιομηχανική παραγωγή εκτός λατομείων-ορυχείων και παραγωγής ενέργειας) η πτώση είναι ακόμη μεγαλύτερη. Το Σεπτέμβριο, ο Δείκτης Παραγωγής Μεταποιητικών Βιομηχανιών παρουσίασε μείωση, κατά 4,3%, η οποία οφείλεται, κυρίως, στην μείωση της παραγωγής των κλωστοϋφαντουργικών υλών και των βασικών μετάλλων, όπως σημειώνει η ΕΣΥΕ. Στο

εννιάμηνο του 2008, ο μέσος Δείκτης Παραγωγής Μεταποιητικών Βιομηχανιών παρουσίασε μείωση κατά 2,6%.

Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι πτώση της παραγωγής παρατηρείται στους 18 από τους 22 κλάδους της μεταποίησης (τρεις εμφανίζουν άνοδο και ένας στασιμότητα). Αυτό δείχνει ότι η κρίση άρχισε να σφρίγει τον ελληνικό καπιταλισμό και τα χειρότερα είναι μπροστά μας.

Από τα λεπτομερέστερα στοιχεία που περιλαμβάνει η έρευνα της ΕΣΥΕ, βλέπουμε τη βαθμιαία πτώση και τον Δείκτη Παραγωγής Ηλεκτρισμού - Φυσικού Αερίου - Νερού, που το Σεπτέμβρη πα-

ρουσίσαε αύξηση κατά 2,9% (σε μέσα επίπεδα εννιαμήνου αύξηση 0,4%), που όπως σημειώνει η ΕΣΥΕ «οφείλεται, κυρίως, στην αύξηση της παραγωγής και διανομής φυσικού αερίου». Είναι λογικό και η παραγωγή ενέργειας να ακολουθεί την πτώτικη προείδηση της βιομηχανικής παραγωγής.

Παρά ταύτα, η ίδια υπηρεσία (σε άλλη έρευνα της) εξακολουθεί να εμφανίζει την ανεργία μειωνόμενη και η κυβέρνηση, διά στόματος Αλογοσκούφη, να... απορεί που η Eurostat προβλέπει αύξηση της το 2008 και το 2009. Η Eurostat προβλέπει το λογικό, ενώ η ΕΣΥΕ υπηρετεί την κυβερνητική προπογάνδα.

■ Δείκτης τιμών καταναλωτή

Σταθεροποίηση σε ψηλά επίπεδα

Σε ψηλά επίπεδα εξακολουθεί να κινείται ο επίσημος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή, παρά τη μικρή αποκλιμάκωση που εμφάνισε τον Οκτώβρη, τελευταίο μήνα για τον οποίο έκανε αύξηση κατά 0,7%. Η μηδενική αύξηση που παρουσίασε ο Δείκτης τον Οκτώβρη οφείλεται στη μείωση των διεθνών τιμών του πετρέλαιου.

Σε μέσα επίπεδα (αυτό είναι το ποσοστό που ενδιαφέρει) στο δεκάμηνο του 2008 ο πληθωρισμός «τρέχει» με 4,4% (4,3% το Σεπτέμβρη).

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως πρόκειται για τον επίσημο Δείκτη, ο οποίος καταρτίζεται με... διαταξικά κριτήρια και με τρόπο που να μην αντανακλά τις επιπτώσεις της ακριβείας στο λαϊκό εισόδημα, δεδομένου ότι η λαϊκή οικογένειας Γ' αυτό το κόσμος εξακολουθεί να μιλά για ακριβεία και να βρίζει κάθε φορά που πρέπει να πάει στην απαγόρευση «Διατροφή» ο ΔΤΚ

σημείωσε για τον Οκτώβρη αύξηση 1,8% και στην κατηγορία «Ενδυστη-Υπόδηση» αύξηση 1,4%. Ποιος θα διαφωνήσει ότι αυτές οι κατηγορίες έχουν ιδιαίτερα μεγάλο βάρος στην κατανάλωση της λαϊκής οικογένειας; Γ' αυτό το κόσμος εξακολ

Να τσακίσουμε το αυγό του φιδιού...

Ηπροσπάθεια των φασιστικών συμμοριών να χρησιμοποιήσουν τις εξέδρες των γηπέδων και τις Θύρες των οργανωμένων οπαδών προκειμένου να προωθήσουν τις ιδέες τους και να στρατολογήσουν νέα μελή δεν είναι κάτι καινούργιο. Τα τελευταία τριάτεσσερα χρόνια είχαμε μια «ύφεση» στη δράση των φασιστικών ομάδων στα ευρωπαϊκά γήπεδα, όμως το τελευταίο διάστημα παρατηρείται εκ νέου μια έντονη κινητικότητα. Το δυσάρεστο στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι ορισμένοι προσφατιστές κυρίως στην Ιταλία, που δηλώνουν φασιστές και οπαδοί του Μουσολίνι, ανοίγουν τη συζήτηση και ταυτόχρονα δημιουργούν το χώρο στις εξέδρες των ομάδων τους για τις ακροδεξιές και τις φασιστικές συμμορίες. Επίσημα η ΟΥΕΦΑ και η ΦΙΦΑ έχουν ξεκινήσει μια καμπάνια εναντίον του ρατσισμού και έχουν επιβάλλει πρόστιμα σε ομάδες των οποίων οι οπαδοί έχουν προκαλέσει ρατσιστικά επεισόδια σε βάρος έγχρωμων προσφατιστών, όμως έχουν μείνει στα λόγια και δεν έχουν τιμωρήσει κανέναν από τους παίχτες που δηλώνουν ανοιχτά ότι είναι φασίστες.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του παλαίμαχου πλέον παίχτη της Λάτσιο Πάολο Ντι Κάνιο, ο οποίος χαιρετούσε φασιστικά τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας του. Οταν το θέμα πήρε μεγάλη δημοσιότητα, ο τότε πρόεδρος της ΦΙΦΑ Ζεπ Μπλάτερ τον απελήσε με ισόβιο αποκλεισμό, όμως ο παίχτης δεν τιμωρήθηκε ποτέ, αφού δήλωσε: «φασιστής και όχι ρατσιστής».

Η αφορμή για να ασχοληθούμε σήμερα με τη συγκεκριμένη θέματα είναι μια ευχάριστη ειδηση από το γερμανικό πρωτάθλημα. Στην αναμέτρηση Μπόχουμ - Βέρντερ Βρέμης οκτώ οπαδοί της φιλοξενούμενης ομάδας προσπάθησαν να αναρτήσουν σημαίες με σβάστικες και πανό με ναζιστικό περιεχόμενο. Οταν τους αντιλήφθηκαν οι υπόλοιποι οπαδοί της Βέρντερ, τους έσκισαν πανό και σημαίες, τους έριξαν μερικές ψιλές και μετά το τέλος του αγώνα τους παρέδωσαν στους μπάτσους. Ταυτόχρονα, έδωσαν τα στοιχεία τους στη διοίκηση της ομάδας και απάτησαν να ληφθούν μέτρα εναντίον τους. Η διοίκηση της Βέρντερ την περασμένη Δευτέρα (μια μέρα μετά το παιχνίδι) ανακοίνωσε ότι τους απαγόρευσε την είσοδο για όλα τα εντός έδρας παιχνίδια της ομάδας, αναφέροντας στην ανακοίνωσή της: «Δεν χρειαζόμαστε τέτοιους οπα-

δούς. Αυτά τα γεγονότα μας προβληματίζουν αφετά και τα λαμβάνουμε πολύ σοβαρά υπόψη. Θα πάρουμε όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εμποδίσουμε την είσοδο τους στο γήπεδο. Είμαστε περήφανοι για τον τρόπο που αντέδρασαν οι υπόλοιποι οπαδοί μας, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τη Βέρντερ και τη νοοτροπία αυτής της ομάδας».

Οπως είπαμε και παραπάνω, το γεγονός είναι ευχάριστο, παρά ταύτα εμένα μου άφησε μια πικρία όταν το διάβασα. Η πρώτη μου σκέψη είναι ότι αν κάτι τέτοιο γινόταν στην Ελλάδα, τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Ακόμη και στην περίπτωση που οι υπόλοιποι οπαδοί την έπεφταν στους φασίστες και δεν τους επέτρεπταν να «χύσουν το δηλητήριο τους», σε καμία περίπτωση δεν θα συνέχιζαν την κόντρα και ούτε θα απαιτούσαν από τη διοίκηση της ομάδας τους να τους απαγορεύσει την είσοδο στο γήπεδο. Στην Ελλάδα, πιθανόν γιατί δεν έχαμε να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο σε μαζική κλίμακα (εξαίρεση τη περιβόητη Ναζιστική Οργάνωση Παναθηναϊκών Οπαδών τη δεκαετία του '80), έχει επικρατήσει η αντίληψη ότι πάνω απ' όλα είναι η ομάδα και οι πολιτικές απόψεις έπονται. Οσοι δραστηριοποιούμαστε παλιότερα στο χώρο των οργανωμένων οπαδών γνωρίζουμε καλά ότι σε πολιτικές κόντρες μέσα στις Θύρες η πλειοψηφία έπαιξε πυροβολεστικό ρόλο, στη λογική «μη πλακωνόμιστε μεταξύ μας, όλοι την ομάδα υποστηρίζουμε». Εχουμε άλλωστε το παρόδειγμα από την προσπάθεια μιας χούφτας φασιστών (είχαν φτιάξει ένα σύνδεσμο, συστέρωσαν κάποιο κόσμο στη βάση του τασματουκά και της τυφλής σύγκρουσης με τους γαύρους και τους βαζέλους), που προσπάθησαν να αναρτήσουν πανό με ναζιστικό περιεχόμενο στην εξέδρα των οργανωμένων οπαδών της ΑΕΚ. Πήραν ένα πολύ καλό μάθημα από την πλειοψηφία των ΑΕΚ-τζήδων, αλλά μέχρι εκεί. Οταν είδαν ότι δεν τους έπαιρνε και ταυτόχρονα ότι η πλειοψηφία δεν είχε και διάθεση να ζεκαθαρίσει μια και κολι μαζί τους, αποφάσισαν να μαζεύονται σε μια διαφορετική Θύρα από τους υπόλοιπους οργανωμένους οπαδούς της ΑΕΚ, συνέχιζοντας να προκαλούν με την παρουσία τους.

Οι προσπάθειες να στήσουν οι φασίστες μαζικούς πυρήνες στα γήπεδα και τις Θύρες δεν

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

διού...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ποινική δίωξη ασκήθηκε εναντίον 9 οπαδών του Παναθηναϊκού (σύμφωνα με τις δηλώσεις των μπάτσων) για την επίθεση που έγινε εναντίον του καναλιού Extra 3 και του Τάκη Τσουκαλά, παρουσιαστή της εκπομπής των ερυθρόλευκων οπαδών στο συγκεκριμένο κανάλι. Σύμφωνα με το ρεπορτάριο, είκοσι άτομα έφτασαν με μηχανάκια στο κανάλι, εισέβαλαν στο κτίριο, τα έκαναν γυαλιά καρφιά, έριξαν μολότοφ και πριν αποχωρήσουν πυρπόλησαν και δυο αυτοκίνητα που βρίσκονταν στο πάρκινγκ του καναλιού (το ένα ήταν του Τσουκαλά). Το γεγονός αποτελεί ένα ακόμη επεισόδιο στην κόντρα των σκληροπυρηνικών οπαδών Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού, οι μπάτσοι το συνδέουν με την εξέλιξη της δίκης για τη δολοφονία του Φιλόπουλου στη Λεωφόρο Λαυρίου και δυστυχώς αναμένουμε τα αντίποινα από την πλευρά των ερυθρόλευκων.

ΥΓ2: Την ενοχή δύο κατηγορούμενων ως φυσικών αυτούργων και τριών για απλή συνέργεια σε ανθρωποκτονία από πρόθεση για τη δολοφονία Φιλόπουλου πρότεινε ο εισαγγελέας, όπως και την ενοχή δώδεκα απόμων για το αδίκημα της έκρηξης (κακούργημα) και τη σύσταση συμμορίας (αντί για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, συνεπώς το κακούργημα μετατράπηκε σε πλημμελημα). Επίσης, πρότεινε την αθώωση οκτώ κατηγορούμενων από όλες τις κατηγορίες. Ο εισαγγελέας στην αγρέσυσή του θεωρεί ότι τα επεισόδια ξεκίνησαν όταν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού έφραξαν το δρόμο στους οπαδούς του Ολυμπιακού και τους επιτέθηκαν με μολότοφ και πέτρες, οι ερυθρόλευκοι οπαδοί αντεπιτέθηκαν και ακολούθησε πανδαισμό, προσθέτοντας ότι οι οπαδοί των Παίανια για να δουν αγώνα, αλλά για να λύσουν τις διαφορές τους. Η απόφαση του δικαστηρίου αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αφού θα επηρεάσει τις εξελίξεις στην κόντρα των οπαδών των δύο ομάδων.

Ο σύγχρονος κόσμος κινείται ολοένα και περισσότερο σε πιο προβληματικές και επώδυνες κατευθύνσεις. Η μετανάστευση, οι πόλεμοι και κυρίως η οικονομική αβεβαιότητα κεντρίζουν το καπιταλιστικό εποικοδόμημα απανταχού, ώστε να εκτρέψει, να χειρογωγήσει και να αφρομοίσει αυτή την κατάσταση προς όφελός του. Φυσικά, αυτό δεν γίνεται πάντα σκόπιμα ή μονοσήμαντα. Όμως, σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να ειδωθεί αυτή η προσπάθεια χειρογωγήσης από την οποία βέβαια δεν εξαρούνται οι τέχνες. Ας πάρουμε για παράδειγμα τον κινηματογράφο, ο οποίος τα τελευταία χρόνια ασχολείται αρκετά με τους μετανάστες, το ρατσισμό αλλά και με πολιτικά φαινόμενα, όπως πρόσφατα την ομάδα Μπάσαντερ-Μάινχοφ ή τα δύο θέματα με τα οποία θα ασχοληθούμε σήμερα. Αν ξεχάσουμε ότι ο κινηματογράφος είναι ένα κατ' εξοχήν βιομηνικό προϊόν, που απευθύνεται σε όσο γίνεται περισσότερος καταναλωτές, έχουμε ήδη παραβλέψει μια βασική στόχευση του. Αυτό σημαίνει ότι σε μεζονά ζητήματα η υπόκλιση στις κυριαρχείς απόφεισι, το στρογγύλεμα των γωνιών, η σχετικά ανόδυνη αντιμετώπιση, είναι εις των ων ούκ άνευ για να έχει χρηματοδότηση και να «περιπατήσει» μια ταινία. Οπως είπαμε, υπάρχουν και οι έξιαρσεις: δεν ξεχάσμε λογουχάρη το «Dogville» του Λαρς Φον Τριέρ, ή το «Ροζέτα» των αδελφών Νταρντεν. Όμως, ο περισσότερες «ψωμένες» ταινίες δεν είναι πάρα επιφανειακά γραπτζουνισμάτα της πραγματικότητας, ενώ μερικές έχουν κρυφά ή φανερά αντιδραστικές προεκτάσεις. Για το λόγο το λαζής οι δούμε τις δύο παρακάτω πολιτικές ταινίες.

■ ΝΤΕΝΙΣ ΓΚΑΝΣΕΛ

Το κύμα

Το 1967, ένας καθηγητής Ιστορίας διδάσκοντας το μάθημα του Εθνικοσοσιαλισμού σ' ένα γερμανικό λύκειο, προέβη σ' ένα πείραμα προκειμένου να γίνει πιο κατανοητός. Ζήτησε από την τάξη για μια βδομάδα να δράσει σαν ένα πειθαρχημένο σύνολο, με ομαδοποιημένη συμπεριφορά και μυστικούς κώδικες, υπακούοντας σε κανόνες και εντολές. Εκπληκτός παρατήρησε ότι η προθυμία με την οποία οι μαθητές ακολούθησαν τις οδηγίες του γρήγορα εξαπλώθηκε σε όλο το σχολείο, εφαρμόζοντας άτυπους αποκλεισμούς και καταφεύγοντας σε φαινόμενα βίας...

Αργότερα ο Μάρτιν Ρου μετέτρεψε το πείραμα σε ανάγνωσμα και με τη σειρά του ο Γκάνσελ σε ταινία μυθοπλασίας. Είναι φανερό ότι το «Κύμα» επιδιώκει να χυπνήσει την ιστορική ευθύνη

KDNTPA

Αστραπογέλαστος συνοριοσυμμοριτοσυνωμότης καταπίπτει φοβοκινούμενος τοις αγελαστονομοκλείδαις λοιμοκτονοφεύγων (τοις μετανάσταις-προσφύγεσιν)

Εχ' η αγάπη κρίμματα/ μα γυρισμό δεν έχει/ δέκα τα ρόδα που
μυρούν/ και ένα που ανθίζει

(Τι θα γίνει) παιδιά, (θα) σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους (;

Λεοπόλδο Μέντες: Χέρι προλετάριου

ο «λαός» για να κο-
σμούν τα κείμενα και
την προστυχία τους.

«Ανεβοισμένα εκλογικά ποσοστά»: Ξερογλείφεται ο ΣΥΝΙΡΙΖΑ (ΣΥΝ και κολαούζοι) φαντασιωνόμενος έναν «καλύτερο καπιταλισμό», έτοιμος –από πάντα– να «αναλάβει υπευθυνότητες» και να δείξει –σε ποιούς άραγε;... τι εστί «Αριστερά». Ενα μόρφωμα, δηλαδή, που αν δεν επαιτεί, το λιγότερο θέλει να γίνει «Επανίδρυση» στη θέση της Επανίδρυσης (το χαλιφάτο νάν' καλά...). Και έχει προτάσεις (να φων. κι οι κότες).

οιου οτις (να φάν και οι κότες). Κι επιδιώκει και συμμαχίες: όλα κι όλα, με όρους. Ωστε να χρειάζόμαστε εμείς, η πλέμπα, τους όρους μετά.

Το κόλπο (για όσους επιμένουν να θυμούνται) έχει δοκιμαστεί κι άλλοτε (εντοπιώς και διεθνώς): από την αριστεροπασοκοδεξιά οικουμενούκυβέρνηση προ εικοσαετίας –ο Ζολώτας ζει!– μέχρι το κοινό πρόγραμμα «κομμουνιστών»-σοσιαλιστών-ριζοσπαστών στη Γαλλία τη δεκαετία του εβδομήντα. Από

καρητήριά του στον Ομπάια- μέχρι τα σκανδιναβικά ποντέλα, κουλουπού-κου

Βέβαια, έχουμε και το πολύμορφο patchwork που λέγεται εξωκοινοβουλευτική-αριστερά; – και τα ρέστα του κωλοχτυπιέται για να «επανιδρύσει», να ανολύσεινα πάρει μια Φήφιο κι αυτή βρει αδερφέ, που φτιάχνει μέρη γωπα με τον εαυτό της ή με τον κάθε πικραμένο, που κάνει ζουνοθεραπεία στις ποικιλεστροεκλογικές καταστάσεις και ξορκίζει τη βία –φτουρτουφτου! φτου!– ενώ είναι διαστρόπιος κήρυκας της... επαναστατικής βίας αλλού, αλλοιοτάνα, σε όλλα μέρη μακριό

Εμείς, οι εργαζόμενοι, οι εργάτες, οι έκεληριζόμενοι φτωχοεργάτες τους έχουμε πολύ ανάγκη όλους αυτούς ή μήποτες έχουμε ανάγκη – καταρράκτην – να διακόψουμε τη χειρισμερία νάρκη μας και να στοιχηθούμε – όχι στον τοίχο, εκείνα μάς εκτελέσουν – αλλά στην ακαμένη γροθιά της συλλογής κότητας, της ταξικής αλληλεγγύης, με προοπτική να τους λιώσουμε – αφεντικά και ταιράκια – στον αιώνα των άποντα;

(Επεται συνέχεια)
Βασίλης

■ ΠΑΟΛΟ ΣΩΡΕΝΤΙΝΟ

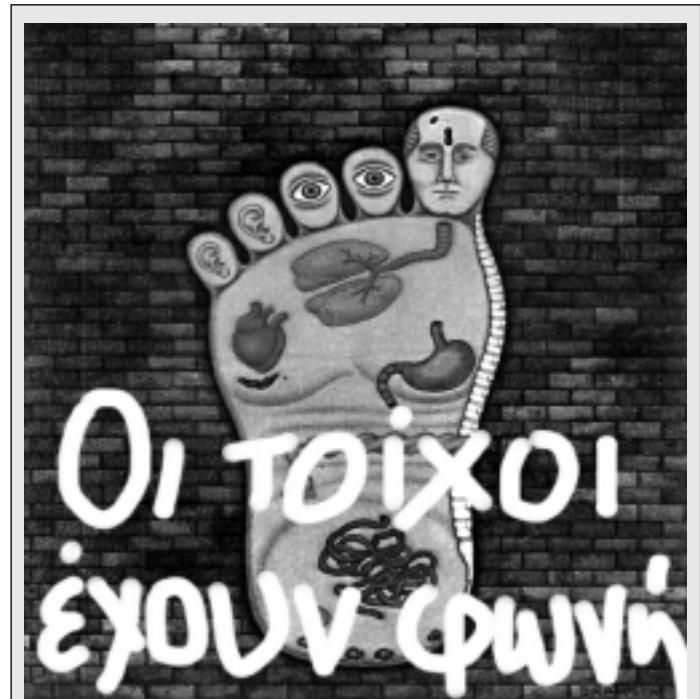
Il divo

Ψυχολογικό και πολιτικό πορτραίτο του ιταλού χριστιανού δημοκράτη πολιτικού Τζούλιο Αντρεότι που κυριάρχησε στην πολιτική ζωή της γειτονικής χώρας για πενήντα χρόνια. Επτά φορές πρωθυπουργός και οκτώ φορές υπουργός, είδε την καριέρα του να κλονίζεται, όταν το 1993 κατηγορήθηκε για σχέσεις με τη Μαφία. Μετά από πολλές δίκες και μια παραγραφή αθωώθηκε τελεσδικά το 2003.

Ο Πάολο Σορεντίνο προσεγγίζει το θέμα του με χιούμορ και ειρωνεία, ενώ η κινηματογράφησή του είναι πρωτότυπη και αφεγάδιαστη. Παρολούτα, η ταινία του πάσχει σε πολλά σημεία ουσίας. Καταπίνεται με το τεράστιο θέμα των σχέσεων της αστικής εξουσίας με τον υπόκοσμο και αδύνατεί να του δώσει μια αποκαλυπτική και καταγγελτική δυνομική. Ιντριγκάρεται τόσο πολύ με την ψυχολογική πλευρά της προσωπικότητας του Αντρέοτι που μερικές φορές μοιάζει να τον αθωάνει. Τέλος, πελαγοδρομεί στον κυκεώνα των διάφορων υποθέσεων και στο πλήθος των ονομάτων που είναι αμφίβολο αν γνωρίζουν και οι ίδιοι οι Ιταλοί. Το αποτέλεσμα είναι η ταινία μερικές φορές να πλατειάζει και να γίνεται βαρετή. Αν και δε μπορεί κανείς να την προστεράσει, υπάρχει μια τελική αίσθηση ναρκισσισμού, ωλμαρίας και του «πολύ κακό για τα τίπτοτα».

✓ Συνεχίζονται οι πολλαπλές προβολές στον κινηματογράφο «Αφαία» με αφιερώματα στον Δημήτρη Μακρή, τον Ντέρεκ Τζάρμων, το Πολυτεχνείο και την Οχτωβριανή Επανάσταση. Εξαιρετικό επίσης ενδιαφέρον παρουσιάζει το αντιφασιστικό αφιέρωμα από τις 13 ως τις 16 Νοέμβρη με πολλές σπάνιες ταινίες.

Ελένη Σταματίου

- ◆ Προσοχή τράπεζα. Νόμιμος ληστής (Επιτροπές Ακρίβεια-STOP)
 - ◆ SUPER ιλέφτες. Ακρίβεια για το λαό. Κέρδη για τα καρτέλ (Επιτροπές Ακρίβεια-STOP)

Και επτανάσταση και Κύρκος. Γίνεται; Ολα γίνονται στην εποχή της αποιδεολογικοποίησης, στην εποχή του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Και επειδή εδώ πάντα μιλάμε με στοιχεία, το πρώτο σύγουρο στοιχείο είναι πως η ΚΟΕ στις σημαίες της και στα όνειρά της έχει την επανάσταση. Άλλωστε, τόση πείρα πήγε και άντλησε στο μακρινό Νεπάλ. Βέβαια, το Νεπάλ πέφτει κομματάκι μακριά. Πολύ πιο κοντά βρίσκεται ο αμίμητος Λεωνίδας. Ο γκουρού του συμβιβασμού. Ο οποίος πρόσφατα ελάλησε ότι δεν φταιεί η ογορά για την κρίση, αλλά τα μονοπάλια. Η παπάρα του μήνα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, αλλά είπαμε, εποχή της αποιδεολογικοποίησης. Στοιχείο δεύτερο οι αφίσες των «Επιτροπών Ακριβεία-stop», που ψυχή τους –και σώμα τους, όπως λέγεται, γιατί οι άλλοι σύντροφοί τους στο ΣΥΡΙΖΑ μάλλον σφυρίζουν αδιάφορο– είναι η ΚΟΕ. Τρίτο στοιχείο είναι η παρέμβαση των επιτροπών στα Ε.Π.Ε. το Σάββατο. Από το Ιντυ πληροφορθήκαμε τα συνθήματα που φωνάζηταν: «Εσείς καρτέλ, εμείς επιτροπές, το αύριο δε θα 'ναι όπως ήταν χτες», «Επιτροπές παντού, αντίσταση στη λαιλαπτα του κερδοσκοπιμού», «Επιτροπές παντού, αντίσταση λαού», «Πετρέλαιο φτηνό, αυξήσεις στο μισθό», «Αυτοί μας κλέβουνε, εμείς πληρώνουμε, όλα τώρα να τους τα πάρουμε» και το ρυθμικό «πετρελαιάδες με φόρμα ριγέ, για να κάπτουν καλά, για να βάλουν μυαλό, δέκα χρόνια χρόνια στον Κορυδαλλό». Τι βγαίνει λοιπόν από τις αφίσες και τα συνθήματα; Επιστροφή στον προμονοπωλιακό καπιταλισμό. Διότι τα μεν μονοπάλια είναι κακά –κάκιστα είναι, δεν το συζητάμε– αλλά οι κεφαλαιοκρατικές σχέσεις παραγωγής δεν έχουν και μεγάλη σχέση με την....κακία τους. Ο σύντροφος της ΚΟΕ Λεωνίδας θα ήταν πολύ ευχαριστημένος αν διάβαζε τα συνθήματα και τις αφίσες. Διότι απλά στηρίζονται στη δική του αναλυσάρα που κατατροπώνει και τον Μαρξ και το «Κεφάλαιό» του. Βέβαια, η ΚΟΕ έχει ένα μικρό πρόβλημα με τον λέο που πατρονάρει με χλιαί όσους Συναπισμένους θέλουν συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ. Μικροπράγματα. Ζητήματα τακτικής απλά. Σημασία έχει το κύριο. Οτι βλέπουν με το ίδιο τρόπο την κρίση και τη διέξοδο απ' αυτή. Μήπως θα έπρεπε η ΚΟΕ να απευθυνθεί στο Λεωνίδα, να ενισχύσει με το κύρος του τις επιτροπές ενάντια στην ακρίβεια; Γιατί όχι; Στα κάτω-κάτω, σύντροφοι είναι.

- ◆ Προσοχή τοκογλύφος! Λεφτά για τις ανάγκες μας όχι για τους τραπεζίτες (ΣΥΡΙΖΑ)

Συγνώμη, αγαπητοί Συριζέοι και Συνασπισμένοι, αλλά εδώ η αφίσα έχει πρόβλημα. Εχει μια... δογματιλα. Διότι πουθενά δεν πληροφορεί το κοινό –πιο σωτά: το ψηφίζον κοινό– ότι εσείς ως ΣΥΡΙΖΑ και όχι ως ΣΥΝ –και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία– έχετε κάνει μια σειρά από πολύ σοβαρές προτάσεις για το πώς πρέπει να λειτουργούν και να πολιτεύονται οι τράπεζες ούτως ώστε να δουλεύουν... υπέρ των εργαζόμενων, των μικρομεσαίων και του υγιούς επιχειρηματικού κεφαλαίου. Η αφίσα δεν λέει τίποτε γι' αυτό. Ετσι θα γινήσετε το δικαιωματισμό:

- ◆ **5 Νοεμβρίου 2008: 24ωρη προειδοποιητική απεργία.** Συγκέντρωση Πλ. Καραϊσκάκη 11πμ και πορεία στο Υπουργείο Εσωτερικών (ΠΟΕ-ΟΤΑ)

Στο προηγούμενο φύλλο, σχολιάζοντας το κεντρικό πανό της συγκέντρωσης της απεργίας, αναφερθήκαμε στο πόσο άμαζη και χωρίς επιτυχία ήταν, λόγω του δόλου χειρισμού που έχει κάνει η ΠΟΕ-ΟΤΑ στο θέμα των Βαρέων και Ανθυγειενών. Επανερχόμαστε για να σας πούμε ότι τη συγκεκριμένη αφίσα της ΠΟΕ-ΟΤΑ για την απεργία την ειδαμε να μοστράρει στην πρώτη σελίδα του δελτίου ενημέρωσης του Σωματείου εργαζομένων στο Δήμο Νέας Ιωνίας. Στο εφημεριδάκι που εκδόθηκε από το σωματείο και που η πλειοψηφία του ανήκει στην εξωκοινοβουλευτική αριστερά (NAP και σύμμαχοι), Να ελπίζουμε ότι στο επόμενο φύλλο οι εργαζόμενοι θα πληροφορηθούν τουλάχιστον πώς πήγε η απεργία και γιατί πήγε τόσο χάλια; Δεν ελπίζουμε. Η τακτική σπρωξίματος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας σε αγωνιστική κατεύθυνση δεν επιτρέπει τέτοια πράγματα. Ούτε η αγωνιστική κουλτούρα που διδαξει τόσα χρόνια το ΚΚΕ.

Να ικανοποιηθούν τώρα όλα τα αιτήματα των κρατούμενων

Ο 32χρονος Νίκος Βαρδάκης είναι ο πρώτος νεκρός του αγώνα των κρατούμενων όλης της χώρας. Αφέσε την τελευταία του πνοή την Πέμπτη, στην απομόνωση των φυλακών Γρεβενών. Είχε μεταχθεί στην Πάτρα όπου είχε δικαστήριο. Μολονότι είχε μπει στην απεργία πείνας, ξαναμεταφέρθηκε στα Γρεβενά. Με το γνωστό τρόπο: δεμένος πισθάγγωνα μέσα στην κλούβα. Εφτασε στα Γρεβενά σε κακό χάλι και τον έκλεισαν στην απομόνωση, όπως κάνουν με τους κρατούμενους μετά από μεταγωγή ή άδεια. Η κατάστασή του χειροτέρευσε. Τον μετέφεραν στο νοσοκομείο κι από εκεί του έδωσαν εξιτήριο, γιατί... δε δέχονται κρατούμενους. Τον ξαναέκλεισαν στην απομόνωση, όπου εξέπνευσε.

Ο θάνατος του Ν. Βαρδάκη αποκαλύπτει σε όλο της το αποκρουστικό μεγαλείο την κατάσταση που επικρατεί στις ελληνικές φυλακές. Μόνο ο όρος μεσαιωνικά κλαστήρια μπορεί να την περιγράψει. Και πάλι είναι λίγο, γιατί μόνο όποιος την έχει δει από κοντά μπορεί να την καταλάβει. Γ' αυτό και φτάσαμε σ' αυτό τον πρωτοφανή αγώνα. Περισσότεροι από 8.000 κρατούμενοι, σε σύνολο 12.000, συμμετείχαν στην αποχή συσσιτίου με την οποία ξεκίνησε η κινητοποίηση. Περισσότεροι από 5.500 έχουν προχωρήσει στο επόμενο βήμα, την απεργία πείνας, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Πέμπτη βράδυ). Είναι η μεγαλύτερη απεργία πείνας που έχει γίνει ποτέ.

Και ποιοι ήταν η απάντηση της κυβέρνησης; Τις πρώτες μέρες έκανε πως δεν καταλάβαινε. Ο Χατζηγάκης μοίραζε δηλώσεις, σύμφωνα με τις οποίες δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, πέρα από τον υπερπληθυσμό κρατούμενων, που κι αυτό θα αντιμετωπιστεί μόλις ολοκληρωθεί το χτίσιμο νέων φυλακών! Αυτός και οι σύμβουλοί του πίστευαν πως όλα ήταν μια προπαγανδιστική φούσκα κάπτοιων κρατούμενων και κάπτοιων συμπαραστατών τους έξω από τη φυλακή.

Οταν ειδαν την έκταση της συμμετοχής των κρατούμεν-

νων στην κινητοποίηση και τον πειθαρχημένο τρόπο με τον οποίο αυτή εκτυλιστόταν, άρχισαν να θυρούσινται. Και να αντιδρούν όχι με σκόπο να λύσουν προβλήματα, αλλά με σκοπό να κοροϊδέψουν τους κρατούμενους, να σκορπίσουν σύγχυση και απογοήτευση στις γραμμές τους, να στάσει η κινητοποίηση φρύντων αντί να εκτονώνεται, ο Χατζηγάκης θυμήθηκε το Κεντρικό Συμβούλιο Φυλακών και το έβαλε να συνεδριάσει και να του υποβάλει εισήγηση. Εισήγηση που ήταν έτοιμη από τα τρίν. Και τι περιλάμβανε; Την ικανοποίηση και η κυβέρνηση να μην κάνει τίποτα.

Ο Χατζηγάκης δέχτηκε αντιπροσωπεία βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και ήταν όλοι μα-

ρικών δευτερευόντων αιτημάτων, τα οποία μάλιστα παρουσιάστηκαν και με διαστρεβλωμένο τρόπο, για να φαίνονται σημαντικά. Ο Χατζηγάκης έσπευσε να συναντηθεί με τον Παπούλια, για να δώσει το σχετικό σύντομο μπροστά στις κάμερες, πιστεύοντας ότι θα γίνει ο υπουργός που κατάφερε να λύσει ειρηνικά και συναντητικά τη μαζικότερη κινητοποίηση που έγινε στις ελληνικές φυλακές. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας συναντήθηκε με την Πρωτοβουλία για τα Δικαιώματα των Κρατούμενων (η οποία βέβαια δεν είναι εξουσιοδοτημένη να διαπραγματευθεί, αλλά να στηρίξει τα αιτήματα και να πάρει απαντήσεις, επί των οποίων οι ίδιοι οι κρατούμενοι θα αποφασίσουν) και ουσιαστικά επανέλαβε ως «δεσμεύσεις» τις εισηγήσεις του ΚΣΦ.

Οι κρατούμενοι δήλωσαν ότι οι «δεσμεύσεις» του υπουργού δεν τους ικανοποιούν και συνέχισαν την απεργία πείνας πιο μαζικά. Και τότε ο Χατζηγάκης άρχισε σαν γκεμπελίσκος να διαδίδει ότι ικανοποίησε τα 14 από τα 16 αιτήματα των κρατούμενων! Τρελοί είναι τότε αυτοί και συνεχίζουν την απεργία πείνας; Γιατί δεν πάει στις φυλακές να τους τα πει από κοντά; Γιατί αρνείται να συναντηθεί με αντιπροσωπεία κρατούμενων, μολονότι έχει λάβει σχετικό αίτημα; Γιατί απλούστατα δεν ικανοποιεί ούτε ένα από τα ουσιαστικά αιτήματα. Για παράδειγμα, οι όροι που βάζει για να ισχύουν τα 3/5 στους κρατούμενους για υποθέσεις ναρκωτικών τους εξαιρούν σχεδόν όλους. Κι αυτή η κατηγορία κρατούμενων είναι πάνω από το 45% του συνόλου. Η εξαγορά των ποινών μέχρι 5 χρόνια είναι δώρο-άδωρο για τους αλλοδαπούς (και όχι μόνο) κρατούμενους, γιατί στις φυλακές δε βρίσκονται οι λεφτάδες αλλά άνθρωποι που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Οσο για τα υπόλοιπα, είναι απλώς υποσχέσεις που εύκολα παίρνονται πίσω.

Ας αφήσει τα κόλπα η κυβέρνηση. Κι εμείς όλοι ας κάνουμε πιο ενεργή την αλληλεγγύη μας στους κολασμένους των φυλακών.

Μήνυμα από την απομόνωση

Μολονότι από τα αιτήματα των φυλακισμένων που βρίσκονται σε κινητοποίηση απουσιάζει αυτή τη φορά κάθε αναφορά στο ειδικό καθεστώς απομόνωσης που έχει επιβληθεί στους φυλακισμένους για την υπόθεση της 17Ν (ποιοι φρόντισαν γι' αυτό άραγε);, οι τελευταίοι εκδήλωσαν από την πρώτη στιγμή την αλληλεγγύη τους και προχώρησαν σε αποχή συσσιτίου. Την περασμένη Τετάρτη, με νέα δήλωσή τους, έστειλαν ένα νέο ενωτικό αγωνιστικό μήνυμα. Το παραθέτουμε:

Αυτές τις μέρες μέσα στις φυλακές γίνεται ένας πρωτόγνωρος αγώνας: χλιδίδες κρατούμενοι εξεγείρονται, διεκδικώντας την αξιοπρέπεια και την ανθρωπιά τους.

Χαιρετίζουμε αυτή τη μεγαλείδη προσπάθεια. Τη στηρίζουμε και την υποστηρίζουμε από την πρώτη στιγμή.

Χαιρετίζουμε το κίνημα αλληλεγγύης. Για όσα έκανε και κάνει για να γίνουν γνωστά αυτά που συμβαίνουν μέσα στα σύγχρονα κολαστήρια.

Αυτή η στιγμή είναι στιγμή αγώνα. Είναι ώρα ενότητας μέσα στις φυλακές, είναι ώρα ενότητας στη δράση μέσα στο κίνημα αλληλεγγύης. Αυτή η ενότητα είναι η δύναμή μας.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, τους πνευματικούς ανθρώπους, κάθε ευαίσθητο άνθρωπο να στηρίξει αυτή την προσπάθεια. Για να γίνει η απόγνωση ελπίδα. Γιατί δύστικη προσάρχουν βασιανιστήρια και φυλακές κανείς δεν θα είναι ελεύθερος.

Ειδική πττέρυγα Φυλακών Κορυδαλλού

12/11/2008

Κώστας Καροτσώλης Δημήτρης Κουφοντίνας
Ηρακλής Κωστάρης Βασιλής Ξηρός
Σάρβιας Ξηρός Χριστόδουλος Ξηρός

Ευνουχισμός

«Εκεί που ο Μαρξ δεν μπορεί να χρησιμεύσει σήμερα είναι στην ανάλυση των σχέσεων κοινωνίας-εξουσίας και κοινωνικής αλλαγής. Γ' αυτόν τα διάφορα κοινωνικά συστήματα εμφανίζονται μέσα από την επέκταση συγκεκριμένων κοινωνικών και οικονομικών αλλαγών, αλλαγές τις οποίες έρχεται εκ των υστέρων πολιτική εξουσία να νομιμοποιίσει και πολιτικά (βλ. Γαλλική Επανάσταση). Ο καπιταλισμός παράγεται κοινωνικά και μετά θεσμοθετεί την εξουσία του. Αντιθέτως, στο μαρξικό σχήμα ο σοσιαλισμός πρώτα καταλαμβάνει την εξουσία και μετά "εισάγει" τις νέες κοινωνικές σχέσεις. Ο Μαρξ εδώ κάνει ότι αμφισβητεί στο "Κεφάλαιο". Αντιμετωπίζει τον καπιταλισμό όχι ως σχέση αλλά ως πράγμα, που μπορεί να αντικατασταθεί από τη βούληση του όποιου επαναστατικού υποκειμένου. Αυτή η πλευρά της σκέψης του Μαρξ δεν είναι μόνο ανεπίκαιρη, αλλά και επικίνδυνη για τη Δημοκρατία».

Τα παραπάνω αποτελούν την κατακλείδα ενός ενδιαφέροντος -κατά τα άλλα- άρθρου του Γιώργου Σιακαντάρη, διδάκτορα Κοινωνιολογίας και κριτικού βιβλίου (Ελευθεροτυπία, 7.11.08). Χαρακτηρίζουμε ενδιαφέροντο άρθρο του Γ.Σ. γιατί είναι από τις σπάνιες περιπτώσεις που στον αστικό Τύπο διαβάσαμε μια σωστή και έντιμη -παρά την αναγκαστική συμπύκνωση- περιγραφή της οικονομικής θεωρίας του Μαρξ, της ανάλυσής του για τον καπιταλισμό και τα ανακυκλούμενα αδιέξοδά του. Αυτή η σωστή περιγραφή, όμως, ήταν το προπέτασμα καπνού για να αμφισβητηθεί ποια σούσια του μαρξικού έργου.

Δεν υπάρχει ο οικονομολόγος Μαρξ, ο φιλόσοφος Μαρξ και ο πολιτικός Μαρξ. Ο Μαρξ είναι ένας και το έργο του αδιαίρετο. Τα τρία διακριτά συστατικά του μαρξικού έργου (πολιτική οικονομία - διαλεκτικός και ιστορικός υλισμός - επιστημονικός σοσιαλισμός) συντίθενται διαλεκτικά σε ένα όλον, που αποτελεί ένα προγραμματικό πρόταγμα για το προλεταριάτο. Οταν ο Μαρξ περιγράφει την «τρίτη ιδιότητα της παραγωγής» δεν αυθαιρετεί, ούτε έρχεται σε αντίφαση με την ανάλυσή του στο «Κεφάλαιο». Δεν εξαρτά το πέρασμα στον κομμουνισμό από την «βούληση του όποιου επαναστατικού υποκειμένου», αλλά από τη νικηφόρα έκβαση της προλεταριακής επανάστασης, ποια είναι η κορύφωση της ταξικής πάλης.

Κατά τον Μαρξ, το πέρασμα στον κομμουνισμό δεν είναι μια συνέχεια στη διαδοχή των κοινωνικών συστημάτων. Είναι μια ασυνέχεια, διότι πρόκειται για πέρασμα από ένα εκμεταλλευτικό σε ένα μη εκμεταλλευτικό κοινωνικό σύστημα οργάνωσης, ε